

Reglemente

för Riksbankens styrelse och förvaltning, utfärdadt den 8 Maj 1893.

Afdelning I.

Allmänna föreskrifter.

§ 1.

Riksbanken förblifver under Riksdagens egen garanti och vård, så att den ostörd må förvaltas af de fullmäktige, kamrarne dertill förordna, efter de ordningar, stadgar och reglementen, hvilka redan gjorda äro eller vidare af Riksdagen göras kunna.

(Jfr regeringsformen § 72.)

§ 2.

Enligt Sveriges Rikes Ständers beslut och förordning om banken af den 22 september 1668, har Sveriges riksbank till föremål för sin verksamhet:

A. i egenskap af vaxelbank:

att bibehålla det inländska myntet vid dess rätta och skäligen valör samt hindra och förekomma främmande myntsarters obilliga och egenmäktiga stegrande;

(Jemför ingressen till nämnda Rikets Ständers beslut och förordning.)

Bih. till Riksd. Prot. 1893. 10 Saml. 1 Afd. 2 Band.

1

(Bankoreglementet.)

B. i egenskap af depositionsbank:

att för allmänhetens säkerhet, nytta och bekvämlighet emottaga penningar af en hvar, som sådant åstundar, deröfver föra räkning och dem vid anfordran insättaren tillhandahålla, så att handel och rörelse må underlättas genom de derå utfärdade assignationers och invisningars kredit, kraft och giltighet, samt att derförutan jemväl, till säkert förvar mot vådliga händelser och tillgrepp, under försegling emottaga och vårda såväl kontanta penningar som annan flyttbar egendom;

(Jemför ingressen till ofvan nämnda Rikets Ständers beslut och förordning.)

C. i egenskap af lånebank:

att dels upplåna fruktlöst liggande kapital, dels på drägliga villkor, emot fullgod säkerhet, biträda lånebehöfvande med understöd och sålunda, till befordrande af handeln och alla nyttiga näringars uppkomst och förkofran, förebygga ocker och obilliga intressens beräknande enskilde emellan;

(Jfr § 44 och följande i ofvan nämnda Rikets Ständers beslut och förordning.)

D. i egenskap af allmän statsanstalt:

att uti den genom låneoperationer inflytande och besparade vinst en tillgång må beredas, hvaröfver Rikets Ständer ega att till Kongl. Maj:ts och fäderneslandets heder och nytta samt allmänt gagneliga ändamål disponera.

(Jfr § 74 i ofvan nämnda Rikets Ständers beslut och förordning.)

§ 3°).

Riksbankens grundfond skall, utan beräkning af riksbankens fasta egendom, inventarier samt mynt- och medaljkabinett, utgöra fyratiofem millioner kronor.

§ 4.

Riksbankens reservfond utgör fem millioner kronor.

Uti goda utländska statspapper bör riksbanken innehafva minst ett belopp, som motsvarar reservfonden; åliggande de fullmäktige att,

*) För den händelse Kongl. Maj:t bifaller den af 1893 års Riksdag beslutade ändring i lagen för Rikets Ständers bank kommer denna paragraf att lyda sålunda:

Riksbankens grundfond skall, utan beräkning af riksbankens fasta egendom, inventarier samt mynt- och medaljkabinett, utgöra femtio millioner kronor.

i händelse dylika statspapper någon gång behöfva till metalliska kassans förstärkning eller annat ändamål afyttras, så att behållningen nedgår under hvad ofvan är bestämdt, så fort sig göra låter, ånyo uppbringa densamma till det belopp, att den motsvarar reservfonden.

Det kapitalöfverskott, riksbanken utöfver grundfonden och reservfonden eger, må vid bokslutet föras såsom reserverade medel.

§ 5.

Mom. 1. Riksbanken ege att utgifva sedlar till det belopp, som motsvaras af följande tillgångar:

- a) metallisk kassa, så beräknad som i § 6 sägs;
- b) på utrikes ort nedsatt eller under transport derifrån varande, mot sjöfara försäkradt guldmynt eller omyntadt guld; och
- c) hos bankinrättningar eller handelshus på utrikes ort i löpande räkning inestående medel.

Mom. 2. Utöfver det enligt mom. 1 medgifna belopp vare riksbanken berättigad till en sedelutgifning af högst fyratiofem millioner kronor under vilkor, att de på grund häraf utgifna sedlar motsvaras af följande tillgångar sammanräknade:

- a) lätt säljbara utländska statspapper;
- b) statens, allmänna hypoteksbankens och andra inhemska obligationer, som å utländsk börs noteras; och
- c) vaxlar, betalbara inom eller utom riket.

§ 6.

Såsom riksbankens metalliska kassa skall beräknas allt inom landet befintligt, banken tillhörigt svenskt och utländskt guldmynt, omyntadt guld, samt i Sverige, Norge eller Danmark i öfverensstämmelse med konventionen den 27 maj 1873 pregladt silfvermynt.

Metalliska kassan må ej bibehållas vid lägre belopp än femton millioner kronor. — Derutöfver skall, då de på grund af § 5 mom. 2 utgifna sedlar öfverstiga trettiofem millioner kronor, riksbanken hålla i metallisk kassa minst trettio procent af det belopp, hvarmed de på sådan grund utgifna sedlar öferskjuta sistnämnda summa.

Den del af metalliska kassan, som utgöres af guld, må ej bibehållas vid mindre belopp än som svarar mot fyra femtedelar af den metalliska kassan i dess helhet.

§ 7.

Riksbanken är ovilkorligen skyldig att, när så påfordras, inlösa sina sedlar efter den grund, Konung och Riksdag fastställt, hvadan sedlar å kronor och riksdaler riksmünt inlösas efter deras lydelse, sedlar å specie eller banko efter den grund, att en riksdaler specie eller banko gäller lika med en riksdaler femtio öre riksmünt, samt sedlar å 14 och 10 skillingar uti koppar efter enahanda grund, som för inlösen af sedlar lydande å banko.

(Se lagen för Rikets Ständers bank af den 1 mars 1830, Kongl. Maj:ts nådiga förordning om rikets mynt af den 3 februari 1855 samt lagarne om rikets mynt och om öfvergången till det nya myntsystemet af den 30 maj 1873.)

§ 8.

Vägrar banken, under hvad sken det vara må, att sedel vid uppvisandet efter faststald grund inlösa, eger sedelinnehafvaren att derom göra skriftlig anmälan hos Kongl. Maj:ts och Rikets Svea hofrätt.

(Se lagen för Rikets Ständers bank af den 1 mars 1830.)

§ 9.

Uppgifter rörande riksbanken skola upprättas, tryckas och med allmänna tidningarna utdelas:

för hvarje månad, utvisande riksbankens tillgångar och skulder vid månadens slut;

för hvarje halft år sådan öfversigt, som i 5 § af lagen för Rikets Ständers bank af den 1 mars 1830 bestämmes; samt

för hvarje år fullständig öfversigt.

Afdelning II.

Om bankens rörelse.

- A. *Om metalliska kassans upprätthållande, köp och försäljning af guld och silfver, utländska vaxlar, obligationer och statspapper.*

§ 10.

Mom. 1. I riksbankens såväl hufvud- som afdelningskontor emottages svenskt guldmynt, pregladt i enlighet med kongl. förordningen af den 31 juli 1868 och äldre författningar, efter dess värde i gängbart mynt.

Mom. 2. De i enlighet med kongl. förordningen den 3 februari 1855 eller äldre författningar preglade svenska silfvermynt komma att af riksbanken emottagas enligt den i § 3 af lagen den 30 maj 1873 om öfvergången till det nya myntsystemet stadgade grund.

Mom. 3. I afseende på utländska guld- och silfvermyntsorтер, hvilka icke, till följd af avslutad konvention, skola gälla såsom gängbart mynt i riket, ega fullmäktige bestämma, såväl hvilka slag må köpas som pris derå.

Mom. 4. Guld i plants, som till kongl. myntverket för riksbankens räkning aflemnas, inlöses, enligt myntverkets bevis, med guldets värde i svenskt mynt eller 2,480 kronor för ett kilogram fint guld, efter afdrag derifrån af en fjerdedels procent i myntningskostnad samt af de afgifter för smidbargöring och skedning, som kunna ifrågakomma; börande fullmäktige, så vidt på dem ankommer, tillse, att så stort förråd af mynt alltid förefinnes, att betalningen i allmänhet må kunna erläggas omedelbart efter det guldets aflemnats och dess värde i mynt blifvit behörigen styrkt.

På fullmäktige ankomme dock att, efter särskild pröfning för hvarje fall, när de finna sådant för banken fördelaktigt, befria säljare af guld från myntningskostnaden eller större eller mindre del deraf.

Och ega fullmäktige att i afseende på mottagande af omyntadt guld vid afdelningskontoren meddela de särskilda föreskrifter, fullmäktige anse behöfliga.

Mom. 5. Fullmäktige ega pröfva, om och till hvilket pris silfver i plants samt annat omyntadt silfver må af riksbanken inköpas.

§ 11.

Mom. 1. I fråga om utlemnandet af svenskt guldmynt, pregladt före år 1873, eller af utländskt guld- eller silfvermynt, som icke i följd af afslutad konvention skall gälla såsom gångbart mynt i riket, ega fullmäktige att besluta.

Mom. 2. Guld och silfver i plants tillhandahållas vid hufvudkontoret i mån af tillgång till pris, som fullmäktige ega bestämma.

§ 12.

Mom. 1. Fullmäktige bemyndigas att köpa och åter försälja vexlar, betalbara å utrikes ort, dragna på sex månader eller kortare tid, äfvensom att genom annat aftal öfvertaga utländsk valuta och densamma åter afåta.

Mom. 2. Fullmäktige bemyndigas likaledes att in- eller utrikes köpa och sälja äfvensom att förmedla köp och försäljning af in- och utländska obligationer och statspapper.

Mom. 3. Riksbankens behållning i utländska valutor ega fullmäktige att hafva innestående hos kända och säkra utländska bankinrättningar eller handelshus samt att å dessa behållningar utställa vexlar eller anvisningar eller ock använda dem till förstärkning af guld- och silfverförrådet i riksbanken. Guld och silfver, som sjöledes införes, skall mot sjöfara försäkras.

Mom. 4. Med aktade och säkra utländska bankinrättningar och handelshus ega fullmäktige öppna löpande räkning i riksbankens böcker på vilkor, som af fullmäktige för hvarje särskildt fall bestämmas, samt att, när fullmäktige finna sådant tjenligt, å dylik räkning äfven lemna tillfälliga förskott.

§ 13.

Visar metalliska kassan i sin helhet eller i afseende å den stadgade tillgången af guld benägenhet att nedgå till det i § 6 här ofvan bestämda minsta belopp af femton millioner kronor, böra fullmäktige i tid vidtagna de åtgärder, hvilka med afseende på förhållandena för tillfället finnas lämpliga medelst afyttrande af obligationer eller statspapper,

medelst sedelstockens förminskning genom indragning å lånerörelsen, eller medelst anlåtande af kredit å utrikes ort; egande fullmäktige att af dessa utvägar välja den eller dem, som för tillfället må finnas bäst leda till ändamålet.

§ 14.

Fullmäktige ega att, när de finna sådant erforderligt, för riksbanken begagna utländsk kredit i form af lån eller kreditiv till belopp af högst sjutton millioner kronor; och har Riksdagen i sådant afseende hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhållit, det Kongl. Maj:t uppå fullmäktiges anmälan i ämnet täcktes låta bemedla det af fullmäktige för riksbankens säkerhet nödigt ansedda lånet under den form, som för ändamålet kan finnas erforderlig, samt å ett sådant lån meddela sin nådiga garanti.

B. Om riksbankens sedlar, om växling af mynt och sedlar samt om andra betalningsmedel, som i riksbankens kassor mottagas.

§ 15.

Mom. 1. Riksbanken utgifver sedlar å fem, tio, femtio, ett hundra och ett tusen kronors valör; skolande texten å dessa sedlar lyda sålunda: Sveriges riksbank inlöser vid anfordran denna sedel å 00 kronor med guldmynt enligt lagen om rikets mynt af den 30 maj 1873.

De af riksbanken utgifna sedlar å riksdaler skola, efter innehafvarens önskan, inlösas antingen med silfvermynt efter deras lydelse eller med guldmynt enligt den i § 3 af lagen om öfvergången till det nya myntsystemet bestämda grund, att en krona räknas lika med en riksdaler riksmünt.

Mom. 2. Dessa sedlar förses med namnteckning af två riksbankens tjenstemän. Å sedlarne af fem och tio kronors valörerna anbringas båda namnteckningarna genom tryck, men å de öfriga valörerna skola desamma handskrifvas.

Mom. 3. Riksbankens hufvud- och afdelningskontor skola alltid vara försedda med riksbankens sedlar till utväxling mot det i riket gångbara mynt.

Mom. 4. För invexling i landsorten af förslitna sedlar å fem riksdaler eller kronor och derunder ega fullmäktige att vidtaga nödiga åtgärder.

Mom. 5. I fråga om inlösen af bristfälliga och förslitna sedlar iakttages, hvad som är stadgadt dels i kongl. kungörelserna af den 5 mars 1836, den 4 februari 1859 och den 7 november 1873 samt dels i stadgarna för tjänstgöringen i riksbankens hufvudkontor.

Mom. 6. Framställning om inlösen af sedel, som blifvit så stympad och skadad, att denna inlösen beror icke af sedelns granskning, utan på undersökning och pröfning af särskilda skäl och omständigheter, pröfvas och afgöres af fullmäktige.

Mom. 7. Sedlar å riksdaler äfvensom å en krona skola, då sådana till riksbanken ingå, på föreskrifvet sätt obrukbargöras.

§ 16°).

I riksbankens hufvudkontor skall tillhandahållas svenskt mynt af alla de valörer, som enligt gällande lag om rikets mynt utmyntas; börande fullmäktige tillse, att, såvidt ske kan, nödigt förråd af hvarje slag förefinnes.

Derjemte skall, i enlighet med 16 § af lagen om rikets mynt den 30 maj 1873, vid afdelningskontoren i Göteborg och Malmö alltid finnas så stort förråd af guld-, silfver- och bronsmynt, som erfordras för vexling af sådana mynt, hvilka endast till statens kassor äro lagligt betalningsmedel, mot lika stort belopp samma slags gångbara mynt samt för utlemnande af guldmynt mot skiljemynt till hvilket som helst med 10 kronor delbart belopp.

I öfrigt utvexlas vid afdelningskontoren guld-, silfver- och bronsmynt endast i mån af tillgång.

§ 17.

Vid riksbankens hufvud- och afdelningskontor skall mottagas till invexling med gångbart mynt hvilket som helst belopp af kopparmynt, pregladt efter myntordningar äldre än 1855 års myntordning, samt af riksgäldskontorets poletter. Sådant mynt får icke åter utvexlas.

Kopparskiljemynt, pregladt enligt 1855 års myntordning, skall

*) Rörande gångbarheten af mynt och skiljemynt, se lagen om rikets mynt af den 30 maj 1873, § 13 och § 14, den senare sådan den lyder enligt kongl. kungörelsen af den 25 juni 1881.

likaledes i riksbanken qvarhållas, i den mån detsamma kan med nytt mynt, pregladt efter 1873 års myntlag, ersättas.

Fullmäktige ega bestämma, till hvilket värde sådant kopparskiljemynt, som ej vidare i rörelsen utlemnas, skall i riksbankens räkenskaper bokföras.

§ 18.

Mom. 1. Vid insättningar och liqvider i riksbankens hufvud- och afdelningskontor kunna, utom rikets mynt och riksbankens sedlar, användas hufvud- och afdelningskontorens anvisningar, assignationer och vaxlar; sedlar, utgifna af sådana enskilda banker, som å den ort, der insättningen eller liquiden sker, lemna dagligt tillfälle till utbyte af dessa sedlar mot riksbankens sedlar, och hvilka i öfrigt af fullmäktige pröfvas böra till emottagande godkännas, samt vid uppvisandet betalbara, af enskilda penningeanstalter utställda vaxlar, som efter vederbörande styrelses bepröfvande anses kunna mottagas.

Om förfaringssättet med mottagna enskilda bankers sedlar ege fullmäktige meddela föreskrifter.

Mom. 2. Finnes å ort, der afdelningskontor af riksbanker är förlagdt, icke tillfälle till utbyte af enskilda bankers sedlar mot riksbankens, ega fullmäktige, när sådant pröfvas för lättnad i allmänhetens beröring med kontoret behöfligt, medgifva, att de enskilda bankers sedlar, som dertill af fullmäktige godkännas, må i kontoret mottagas, men böra derjemte så förfoga, att till kontoret inkomna dylika sedlar varda, så fort lämpligen ske kan, emot riksbankens utbytta.

Mom. 3. I afdelningskontoren mottagna afdelningskontors-assignationer och vaxlar äfvensom enskilda penningeanstalters i Stockholm betalbara vaxlar skola genast såsom kontant leverering till hufvudkontoret insändas; börande förstnämnda assignationer och vaxlar före afsändningen i afdelningskontoren makuleras. Enskilda penningeanstalters på annan ort än Stockholm betalbara vaxlar inkasseras, så fort sig göra låter.

§ 19.

Hufvud- och afdelningskontorens kassor skola å hvarje helgfri dag hållas för allmänheten tillgängliga å tider, som af fullmäktige bestämmas.

C. *Om folioräknings- och postvexelrörelsen.*

§ 20.

Mom. 1. Af staten samt dess allmänna verk och kassor, bolag, som drifva bankrörelse, och andra, som sådant önska, skola i riksbankens så väl hufvud- som afdelningskontor afgiftsfritt emottagas och å räkning föras penningar, under förbindelse för riksbanken att vid anfordran tillhandahålla räkningshafvaren, hvad å räkningen inestår.

För sålunda emottagna penningar erlägger riksbanken ej ränta.

Mom. 2. Om öppnande af räkning göres skriftlig anmälan.

Mom. 3. Insättningar och uttagningar få ske äfven i brutna tal.

Mom. 4. För uttagning kan begagnas antingen handskrifven eller tryckt anvisning eller assignation eller till viss man eller order stäld vaxel, hvilken icke får in blanco transporteras; skolande behörigen folierade och numrerade vaxelblanketter räkningshafvare tillhandahållas utan afgift.

Mom. 5. Derest från statsverkets sida ifrågasättes, att, efter vederbörligt förordnande, särskilda myndigheter skola ega att utställa anvisningar på statsverkets folioräkning vid hufvudkontoret och få dessa anvisningar vid anfordran i afdelningskontor inlösta, ega fullmäktige att sådant medgifva under de vilkor och bestämmelser, som fullmäktige finna för riksbanken behöfliga.

§ 21.

Mom. 1. Till undvikande af penningeförsändningar med posterna särskilda orter emellan ege en hvar att i riksbankens hufvud- och afdelningskontor insätta penningar mot erhållande af vaxel å Sveriges riksbank i Stockholm, stäld till viss man eller order och betalbar vid uppvisandet; och gäller för öfrigt till iakttagande följande, nemligen:

a) Vaxel får ej in blanco transporteras.

b) De penningar, som för ifrågavarande ändamål insättas i hufvud- och afdelningskontoren, få icke under något vilkor i diskonterings-, låne- eller kreditivrörelse användas.

c) Om vid någotdera afdelningskontoret penningar insätts till högre belopp, än som för vaxlars infriande anses erforderligt, åligger det fullmäktige att sådana medel derifrån till hufvudkontoret infordra, med fullmäktige lemnad rätt att kunna, der så nödigt anses, tillåta vederbörande afdelningskontors styrelse att, vid afsändning af riksbankens sedlar, desamma makulera genom derå med trycksvärta anbragta ord: »Inlöst i afdelningskontoret i N. N.»

d) Företes till inlösen vid någotdera afdelningskontoret vaxel å större belopp, än hvartill den hos kontoret varande behållning uppgår, ege afdelningskontoret att för liqvidens verkställande utgifva assignation å hufvudkontoret; gällande härvid till efterrättelse hvad som i afseende å afdelningskontorens assignering i öfrigt är eller varder stadgad.

e) I händelse åter de i hufvudkontoret insatta medel skulle vid något tillfälle vara otillräckliga för infriande af vaxlar eller sådana assignationer, som enligt punkten d) kunna af afdelningskontoren utfärdas, må fullmäktige begagna förskott, hvilket genast, då tillgången det medgifver, återbetalas.

Mom. 2. Likaledes må i hvarje af riksbankens kontor penningar kunna insättas och ett deremot svarande belopp efter telegram af det kontor, der insättningen egt rum, utaf hvilket som helst annat riksbankens kontor till vederbörande i behörig ordning utbetalas; egande fullmäktige genom meddelade särskilda föreskrifter bestämma de afgifter och de vilkor i öfrigt, som med hänsyn till riksbankens säkerhet kunna prövas för åtnjutande af omförmälda rättighet erforderliga.

D. Om mottagning i förvar af värdepapper, utländskt guldmynt samt förseglade paket.

§ 22.

Mom. 1. I riksbankens hufvudkontor emottagas till förvar obligationer, aktier och andra värdepapper af de slag, fullmäktige bestämma, emot bevis, som, utställt å viss person, skall innehålla såväl antal, utgifningsdag och belopp samt serie, nummer eller annan beteckning för hvarje slag af värdepapper, jemte derå satt värde, som ock förbindelse för riksbanken att, mot bevisets återbekommande och betalning af nedan bestämda förvaringsavgift, återställa de i förvar emottagna handlingarna eller lemna andra af samma slag, beskaffenhet,

och belopp, eller ock utbetala det värde, som för det eller de felande papperen, efter de i beviset bestämda pris, belöper; skolande värdet, så vidt ske kan, i beviset upptagas efter gällande pris å papperen.

Mom. 2. I hufvudkontoret emottages äfven till förvar utländskt guldmynt af de slag, fullmäktige bestämma, emot bevis, som, utställt å viss person, skall innehålla icke allenast antal och valör af hvarje slag samt dettas vigt och efter vigten beräknadt värde i rikets mynt, utan ock förbindelse för riksbanken att, mot bevisets återbekommande och betalning af nedan bestämda förvaringsavgift, återställa det till förvar emottagna myntet eller, om sådant ej kan ske, betala detsamma i beviset upptagna värde i rikets mynt.

Mom. 3. I hufvudkontoret må, så vidt lägligt är och utrymme dertill inom kontoret gifves, jemväl emottagas paket eller annan flyttbar egendom under försegling och utan att uppgift lemnas om innehållet, emot bevis, som, stäldt till viss man, skall innehålla beskrifning å det till förvar aflemnades yttre skick och rymd samt förbindelse för riksbanken att, emot återställande af beviset och erläggande af nedan bestämda förvaringsavgift, återlemna godset; dock utan ansvarighet å riksbankens sida för oförvållad skada eller tillfällig olycka.

Mom. 4. Vid inlemnandet af värdepapper och utländskt mynt uppbär banken en förvaringsavgift för depositionens åsatta värde, hvilken beräknas för tolf månader från insättningsdagen. Denna avgift utgör för år räknadt en krona för hvarje tusental kronor af papperens eller myntens i beviset upptagna värde i rikets mynt, hvarvid del af tusental beräknas såsom helt.

Derest depositionen ej på årsdagen af insättningen återtages, anses den såsom på ett år förnyad på då gällande vilkor.

Uttager insättare före betalningstidens utgång depositionen, eger han likväl ej rätt att återbekomma erlagd avgift.

I fråga om större depositioner, som utgöras af ett jemförelsevis mindre antal värdepapper, ega fullmäktige medgifva nedsättning i ofvannämnda avgift.

Mom. 5. För gods under försegling beräknas förvaringsavgiften efter godsets rymd och förvaringstiden sålunda, att för hvarje månad betalas:

för gods med rymd af högst 25 kubikdecimeter	50 öre,
» » » » deröfver t. o. m. 50 »	75 »
» » » » » » 75 »	1 krona,
» » » » » » 100 »	1 » 25 öre,
» » » » » » 125 »	1 » 40 »
» » » » » » 150 »	1 » 55 »

o. s. v. med 15 öres förhöjning för hvarje ytterligare rymd af 25 kub.-decimeter eller del deraf; skolande, utan afseende å förvaringstiden, afgift alltid erläggas för minst tre månader.

Mom. 6. I öfrigt iakttages i afseende på till förvar inlemnade värdepapper, guldmynt eller försegladt gods:

att, om inlemnare icke åtnöjes med det af riksbanken beräknade värde å handlingar eller guldmynt, eller med uppmätning af försegladt gods eller med påford förvaringsavgift, depositum icke emottages;

hvarjemte i fråga om försegladt gods tjenar till efterrättelse:

att vid inlemnandet skall betalas den afgift, som, enligt hvad ofvan är stadgadt, bör för hvarje fall minst erläggas;

att för börjad månad förvaringsavgift påføres såsom för hel månad; samt

att obetald förvaringsavgift skall för hvarje kalenderår inbetalas.

Mom. 7. Under iakttagande af de i föregående mom. stadgade grunder, ega fullmäktige att meddela de närmare bestämmelser och föreskrifter, som för ifrågakvarande rörelses bedrivande må finnas erforderliga.

E. Om upp- och utlåningsrörelsen.

1. Om upp- och afskrifnings- och depositionsrörelsen.

§ 23.

Mom. 1. I riksbankens hufvud- och afdelningskontor emottagas, efter vederbörande styrelses pröfning, penningar på upp- och afskrifningsräkning, dock att sådan räkning icke öppnas för bolag, som drifva bankrörelse, eller för staten, dess allmänna verk och kassor, med undantag af postsparbanken.

För dessa räkningar gälla följande hufvudsakliga vilkor, nämligen:

a) insättningar och uttagningar få ske äfven i brutna tal;

b) å insättning meddelas qvitto, hvilket icke får å annan öfverlåtas;

c) för uttagning begagnas å viss man eller order stäld vaxel, hvilken icke får in blanco transporteras. Räkningshafvaren eger icke begagna andra vaxelblanketter än sådana, som af riksbanken honom tillhandahållas. För dessa vaxelblanketter, å hvilka qvitto skall lemnas, får afgift icke upptagas;

d) vaxel är betalbar vid uppvisandet, under förutsättning att å räkningen finnes behållning, motsvarande vaxelns belopp;

e) å insatta medel beräknas ränta från och med första helgfria dag efter insättningen å högsta fulla 100-tal af behållningen, såvidt ränta å densamma blifvit utfäst.

Mom. 2. Fullmäktige ega att bestämma, huruvida ränta å upp- och afskrifningsräkning må af riksbanken erläggas. Finnes ränta böra utfästas, bestämma fullmäktige icke allenast räntefoten utan äfven inom ett maximum af 400,000 kronor det belopp, hvarå ränta på hvarje räkning godtgöres. Räntefoten kan vara olika i hufvudkontoret och de särskilda afdelningskontoren.

§ 24.

I riksbankens hufvud- och afdelningskontor mottagas ock, efter vederbörande styrelses pröfning, penningar på depositionsräkning, att återbetalas antingen å bestämd dag efter insättningen eller efter viss, på förhand bestämd uppsägning, under följande vilkor:

a) insättning får ske å 100 kronor och derutöfver, äfven i brutna tal;

b) öfver insättning meddelas bevis, hvilket skall återställas, då penningarna lyftas;

c) ränta, äfvensom högsta insättningsbeloppet, bestämmes af fullmäktige.

2. Utlåningsrörelsen.

§ 25.

Riksbankens utlåningsrörelse drifves genom *hufvudkontoret i Stockholm* för Stockholms stad och län, Upsala, Södermanlands, Östergötlands, Örebro, Vestmanlands och Gefleborgs län samt den del af Kalmar län, som omfattar dess norra landstingsområde eller Norra och Södra Tjusts, Aspelands, Sevede och Tunaläns härad; genom *afdelningskontoret i Göteborg* för Hallands, Göteborgs och Bohus äfvensom för Elfsborgs län med undantag af Redvägs härad samt för Skaraborgs län med undantag af Vartofta och Frökinds härad; genom *afdelningskontoret i Malmö* för Kristianstads och Malmöhus län; genom *afdelningskontoret i Falun* för Kopparbergs län; genom *afdelningskontoret i Hernösand* för Vesternorrlands län; genom *afdelningskontoret i Jönköping* för Jönköpings län jemte ofvannämnda härad af Skaraborgs och Elfsborgs län; genom *afdelningskon-*

toret i Kalmar för Kalmar läns södra landstingsområde eller Norra och Södra Møre samt Stranda och Handbörds härad jemte Öland; genom *afdelningskontoret i Karlstad* för Vermlands län; genom *afdelningskontoret i Luleå* för Vesterbottens och Norrbottens län; genom *afdelningskontoret i Vexjö* för Kronobergs och Blekinge län; genom *afdelningskontoret i Visby* för Gotlands län; genom *afdelningskontoret i Östersund* för Jemtlands län; under iakttagande i afseende å kontoren i Kalmar, Karlstad, Hernösand och Falun af de vilkor och bestämmelser beträffande lånerörelsen, hvilka fullmäktige, enligt vid dessa kontors inrättande lemnadt särskildt be- myndigande af 1887, 1889, 1890 och 1891 års Riksdagar, ega föreskrifva.

Lån utan afbetalningsrätt mot realsäkerhet samt kreditiv mot enahanda slags säkerhet meddelas dock utan hinder af här ofvan be- stämda distriktsindelning^{*)}.

§ 26.

Utlåningsrörelsen omfattar:

- a) diskontering af vaxlar;
- b) utlåning mot hypotek af löpande förskrifning, aktier, publika papper eller annan säkerhet;
- c) utlåning mot pant af vågförda effekter;
- d) beviljande af kassakreditiv; och
- e) beviljande af afbetalningslån.

§ 27.

Till afbetalningslån må användas högst 12 millioner kronor.

- a) *Diskontering af vaxlar.*

§ 28.

Mom. 1. Diskontering tillåtes endast å vaxel, som, stäld i svenskt mynt och betalbar inom högst sex månader efter diskonteringsdagen, är dragen på inom riket bosatt svensk undersåte samt inrättad i enlighet med den i gällande vexellag stadgade form och behörigen accepterad.

*) Förestående distriktsindelning kommer i och med öppnandet af det af 1893 års Riksdag beslutade afdelningskontoret i Örebro att undergå den förändring, som af stadgandena i slutet af detta reglemente föränledes.

Mom. 2. Är acceptanten icke bosatt å diskonteringsorten eller i Stockholm eller å ort, der afdelningskontor af riksbanken eller annan bankinrättning finnes, skall å vexeln uppgifvas namnet på en å diskonteringsorten eller annan ort, der bankanstalt är förlagd, boende person, hos hvilken betalningen vid förfallotiden tillhandahålles.

b) *Utlåning mot hypotek af löpande förskrifning, aktier, publika papper och annan säkerhet.*

§ 29.

Mom. 1. Utlåning sker mot lånesökandes förbindelse, åtföljd af antingen löpande förskrifning eller accepterad invisning, motsvarande minst hela det sökta lånebeloppet;

eller ock aktier, publika papper eller andra hypotek, som vederbörande styrelse anser innefatta fullkomlig säkerhet för det sökta lånet.

Mom. 2. Lån meddelas å bestämd tid af högst sex månader eller ock att återbetalas efter förutgången uppsägning af högst tre månader.

c) *Utlåning mot pant af vågförda effekter.*

§ 30.

Mom. 1. Utlåning sker mot lånesökandes förbindelse och pant af tackjern, smidt eller valsadt jern, jernmanufaktur, stål, koppar, mesing, alun och bly af svensk tillverkning, liggande å våg eller eljest under sådana kontroller med afseende på de upplagda effekternas behöriga förvarande, som fullmäktige finna ändamålsenliga och för riksbankens säkerhet behöfliga.

Panten skall i vågattest, som bör vara utställd till eller öfverlåten å riksbankens hufvudkontor eller vederbörande afdelningskontor, upp- tagas och beskrifvas till ämne, sort och vikt.

Mom. 2. Belåningspriset bestämmes af fullmäktige till högst tre fjerdedelar af pantens försäljningsvärde.

Mom. 3. Lån meddelas å bestämd tid af högst sex månader.

Mom. 4. Med så väl återbetalning af dessa lån som den därför lemnade pantens frigifning förhålles i enlighet med hvad för närvarande är stadgadt eller framdeles kan af fullmäktige föreskrifvet warda.

Mom. 5. Såväl fullmäktige som vederbörande afdelningskontors styrelser, de sistnämnda hvar för sitt lånedistrikt, ega att, så ofta och på sätt lämpligast samt för riksbankens säkerhet nödigt finnes, låta anställa besigtningar å och inventeringar af de på vågar eller andra upplagsplatser förvarade, hos riksbanken pantsatta effekter.

d) *Beviljande af kassakreditiv.*

§ 31.

Mom. 1. Kassakreditiv beviljas:

- a) riksgäldskontoret;
- b) jernkontoret;
- c) postsparbanken och andra sparbanker, som äro försedda med stadgar, stadfästade af vederbörlig myndighet;
- d) bolag, ehvad de äro grundade på kongl. förordningen af den 6 oktober 1848, eller delvis eller till det hela solidariska, och således ej allenast bankaktiebolag, bildade i enlighet med den för dessa gällande lag af den 19 november 1886, utan äfven sådana bolag, som drifva bankrörelse med rätt att utgifva egna banksedlar; dock ankommer det ensamt på fullmäktige att bestämman, icke allenast huruvida och till hvilket belopp bolag af sistnämnda slag må erhålla kreditiv, utan äfven de särskilda vilkor och förbehåll, hvarunder kreditivet får begagnas;

e) kommuner; samt

f) enskilda personer.

Kreditiv beviljas hvarje gång på högst ett år mot säkerhet, som af vederbörande styrelse godkännes.

Från skyldigheten att ställa säkerhet äro riksgäldskontoret, postsparbanken och jernkontoret befriade.

Mom. 2. Inträdes- eller kreditivavgiftens belopp bestämmes af fullmäktige och kan vara olika för de särskilda kreditivhafvarne. Sådan afgift påföres icke riksgäldskontoret.

Mom. 3. Riksgäldskontoret eger att vid hufvudkontoret begagna ett kreditiv af högst 1,500,000 kronor; men i öfrigt tillkommer det ve-

derbörande styrelse att i hvarje fall bestämma, huru stort kreditiv må sökande beviljas.

Mom. 4. Uttagningar och insättningar få verkställas äfven i brutna tal. Räntan beräknas för den summa, som å kreditiv är utestående, dock att, om denna slutar å annat belopp än jemnt tiotal kronor, räntan beräknas å närmast öfverskjutande fullt tiotal.

Mom. 5. För uttagning begagnas antingen på viss man stäld handskrifven invisning eller ock på viss man eller order stäld vaxel, hvilken icke får in blanco transporteras. Kreditivhafvaren eger icke begagna andra vaxelblanketter än sådana, som af riksbanken honom tillhandahållas. För dessa blanketter, å hvilka qvitto skall lemnas, får afgift icke upptagas.

Mom. 6. Kreditivtagare, som vid utgången af kreditivtiden erhållit nytt kreditiv att omedelbart derefter begagnas, är berättigad att låta till det nya kreditivet öfverföra vid kreditivtidens utgång tilläfventyrs befintlig kapitalskuld, i mån som denna icke öfverstiger det nya kreditivets belopp. För sådan öfverföring erlagges ej afgift.

e) *Beviljande af afbetalningslån.*

§ 32.

Mom. 1. Afbetalningslån lemnas mot lånesökandes förbindelse, åtföljd såsom pant af löpande förskrifning eller annat värdepapper, som pröfvas innefatta full säkerhet för kapital och ränta, eller ock försedd med borgen såsom för egen skuld.

Mom. 2. Lånen återbetalas medelst erläggande hvar sjette månad efter utlåningsdagen af en femtedel utaf lånebeloppet jemte upplupen ränta, vid äfventyr, om sådant försummas, att hela obetalta delen af lånet varder till betalning förfallen.

Mom. 3. Lån utgifvas ej å mindre belopp än 300 kronor.

Mom. 4. För lån, utgifna mot borgen, åligger det låntagaren att vid hvarje afbetalningstid, om så fordras, förete intyg om egen och löftesmäns fortfarande vederhäftighet, eller ock att ställa ny säkerhet, som godkännes, vid påföljd, att eljest hela återstående lånebeloppet anses förfallet.

Mom. 5. Öfriga bestämmelser, som för riksbankens säkerhet kunna i afseende å denna lånegren anses erforderliga, meddelas af fullmäktige.

Mom. 6. Inlemnas till hufvud- eller afdelningskontor ansökningar om lån af detta slag å större sammanlagdt belopp, än tillgångarna medgifva, pröfvas låneansökningarna i den ordning de ingått.

Allmänna bestämmelser angående utlåningsrörelsen.

§ 33.

Mom. 1. Diskontering, lån eller kreditiv må ej beviljas:

1:o svenske medborgare, som äro bosatte å utrikes ort;

2:o fullmäktige i riksbanken och ledamöterna i styrelserna öfver afdelningskontoren; samt

3:o tjänstemän och betjente i riksbankens hufvudkontor och vid afdelningskontoren; dock ega bemälda fullmäktige och ledamöter samt tjänstemän och betjente att hos hufvudkontoret eller vederbörande afdelningskontor erhålla lån eller kreditiv mot säkerhet af publika papper, äfvensom lån mot pant af vågförda effekter.

Mom. 2. Diskontering, lån eller kreditiv må ej heller beviljas annan än den, som är inom lånedistriktet mantalsskrifven, dock att denna inskränkning ej gäller i afseende på kreditiv och lån utan afbetalningsrätt, så framt därför ställes säkerhet i fast egendom, vågförda effekter, aktier eller obligationer.

Mom. 3. Vexel-, förskrifnings- eller invisningsutgifvare, acceptant, endossent eller löftesman må kunna antagas, äfven om han tillhör annat lånedistrikt, än der diskontering, lån eller kreditiv sökes.

Mom. 4. De i paragraferna 29, 30 och 32 omförmälda lån utgifvas endast å jemna tiotal kronor.

Mom. 5. Såsom låntagare får ej någon häfta för högre lån med afbetalningsrätt än sex tusen kronor.

§ 34.

Mom. 1. Förbindelse för lån eller kreditiv skall, derest låntagares eller löftesmäns vederhäftighet ej är inom styrelsen känd, eller den erbjudna panten icke ensam för sig anses innefatta fullgod säkerhet, vara

försedd med af embetsmyndighet, offentlig tjänsteman eller enskild person, för hvilken styrelsen hyser fullt förtroende, utfärdadt intyg angående vederhäftigheten.

Men oberoende häraf åligger det styrelsen att, med afseende å hvarje sökt vexeldiskontering, lån eller kreditiv, pröfva antagligheten af den därför erbjudna säkerhet samt med noggrannhet tillse, att riksbankens säkerhet i hvarje fall betryggas; och må styrelsen icke underlåta att, för vinnande af detta ändamål, förskaffa sig alla de upplysningar, som kunna inverka på omdömet om gäldenärernas ställning och förmåga att i allo uppfylla ingångna förbindelser.

Mom. 2. Då låntagare eller hypoteksutgifvare eller löftesmän ej sjelfva kunna skrifva eller icke hafva för styrelsen känd namnteckning, skall af två trovärdiga män alltid vara bestyrkt, i förra fallet att de, vid deras namns tecknande närvarande, erkänt förbindelsen, och i det senare underskrifternas egenhändighet.

§ 35.

Mom. 1. Allmänheten är berättigad att i upp- och utlåningsärenden hos riksbankens hufvud- och afdelningskontor personligen eller genom ombud utföra sina angelägenheter, äfvensom att derom omedelbart skriftvexla. Alla häraf i hufvud- och afdelningskontoren härflytande bestyr besörjes afgiftsfritt under de vilkor och förbehåll, fullmäktige bestämma.

Mom. 2. Såväl fullmäktige i riksbanken och ledamöter af styrelserna för afdelningskontoren som tjänstemännen vid riksbankens hufvud- och afdelningskontor vare det uttryckligen förbjudet att såsom kommissionärer taga någon befattning med vexeldiskontering eller med anskaffande af lån eller kreditiv i riksbankens hufvud- och afdelningskontor.

Finnes förbudet vara öfverträdt af fullmäktig, göres derom anmälan hos fullmäktige, som förordna angående åtal i enlighet med gällande ansvarighetslag. Öfverträdes åter förbudet af ledamot i afdelningskontors styrelse eller af tjänsteman, anmäles förhållandet i förra fallet hos fullmäktige, som från uppdraget genast entlediga den felaktige ledamoten och förordna angående hans åtalande inför vederbörlig domstol, och i senare fallet hos fullmäktige eller vederbörande styrelse, hvilka ega att antingen för alltid eller för viss tid af minst sex månader skilja den felaktige från befattningen och densamma åtföljande förmåner.

§ 36.

Mom. 1. Räntan för lån och kreditiv samt vid köp af vexlar ega fullmäktige bestämma med afseende å såväl penningställningen som utlåningstiden och de säkerheter, hvilka erbjudas; och kan denna ränta vara olika i riksbankens hufvudkontor och afdelningskontor.

Mom. 2. För låne- och kreditivbelopp, som ej senast å förfalldagen betalas, påföres från nämnda dag sex procent ränta för år räknadt, der ej högre ränta är å försträckningen betingad, i hvilket fall denna högre ränta utgår, intill dess full betalning sker.

§ 37.

Diskontering och utlåning sker vid såväl riksbankens hufvud- som afdelningskontor alla söckendagar i veckan.

Kassakreditiv pröfvas, så snart handlingarna undergått granskning, och kreditiven räknas från och med den dag, som i hvarje fall genom kontrakt bestämmes.

§ 38.

Riksbankens hufvud- och afdelningskontor ega att af såväl öfverståthållareembetet i Stockholm som samtliga konungens befallningshafvande och öfriga exekutorer skyndsamligen erhålla laga handräkning i alla de utsökningsmål, som af hufvud- och afdelningskontorens utlåningar härröra, med åliggande för bemälda myndigheter att, efter skuldens indrivande, de influtna medlen ofördröjligen till hufvud- eller afdelningskontor insända.

§ 39.

Obligationer, utfärdade af riksbanken å medel, upplånade före år 1830, få icke i riksbanken belånas, men riksbanken infriar vid anfordran sådana af dessa obligationer, hvilka ej innefatta förbud mot medlens uttagning.

Afdelning III.

Om riksbankens styrelse och dennas åligganden.

§ 40.

Mom. 1. Styrelsen öfver riksbanken föres af sju fullmäktige, hvilka vid hvarje lagtima Riksdag utses i den ordning, 71 § riksdagsordningen stadgar.

Mom. 2. Fullmäktige välja sjelfve bland sig en vice ordförande att föra ordet, när hinder för ordföranden inträffar.

Mom. 3. Är styrelsen ej så fulltalig, som för besluts fattande erfordras, enligt hvad här nedan föreskrifves, inkallas suppleant att i styrelsen deltaga.

Mom. 4. Fullmäktig frånträde genast denna befattning i följande fall:

- a) om han blifver ledamot af statsrådet;
- b) om han ställes under förmynderskap;
- c) om han till borgenärer all sin egendom afträder;
- d) om han af allmän åklagare ställes under tilltal för vanfrevdande brott;
- e) om han förklaras förlustig medborgerligt förtroende eller ovärdig att inför rätta föra andras talan;
- f) om han blifvit förvunnen att hafva vid riksdagsmannaval med penningar eller gåfvor sökt värfva röster, eller mot vedergällning afgifvit sin röst, eller genom våld och hot stört valfriheten.

Och skall då suppleant inkallas att i stället såsom fullmäktig inträda.

§ 41.

Vid förvaltningen af riksbanken hafva fullmäktige att ställa sig till efterrättelse ej mindre rikets grundlagar än äfven de i afseende på riksbanken särskildt utfärdade lagar, ordningar, stadgar och reglementen; och åligger det fullmäktige att doldt och förtegardt hålla hvad som rör enskilda personers förhållanden till riksbanken eller i öfrigt vid förvaltningen kan förefalla af sådan beskaffenhet, att det, enligt Riksdagens beslut, tyst vara bör.

§ 42.

Mom. 1. Fullmäktige utse inom sig två deputerade, hvilka det åligger att, i öfverensstämmelse med bankoreglementet och den instruktion, som af fullmäktige fastställes, samt i öfrigt efter af fullmäktige bestämd fördelning af göromålen dem emellan, föredraga ärenden inför fullmäktige, tillse utförandet af fullmäktiges beslut, verkställa köp och försäljning af utländska vaxlar med hvad dertill hörer, utöfva tillsyn öfver göromålen inom riksbanken samt handhafva den löpande förvaltningen i öfrigt.

Mom. 2. Derjemte utse fullmäktige, likaledes inom sig, en vikarierande deputerad, hvilken det åligger att under den tid, då ordinarie deputerad åtnjuter ledighet, äfvensom vid tillfälligt förfall för någon af deputerade, fullgöra dennes åligganden.

Mom. 3. Ordinarie deputerade ega åtnjuta ledighet hvardera en och en half månad årligen.

Mom. 4. Fullmäktige utse, likaledes inom sig, en fullmäktig för att enligt meddelade föreskrifter utöfva tillsyn öfver riksbankens pappersbruk och tryckeri samt inför fullmäktige föredraga bruket och tryckeriet rörande ärenden.

Detta uppdrag må, dock endast tillfälligtvis, innehafvas af ordinarie deputerad.

Mom. 5. De till fullmäktige och deras deputerade samt den fullmäktig, som besörjer tillsynen vid riksbankens pappersbruk och tryckeri, utgående aflöningsförmåner äro bestämda i den af Riksdagen fastställda aflöningsstat.

Mom. 6. När, med begagnande af den i mom. 3 medgifna rätt, deputerad begagnar ledighet och till följd deraf eller med anledning af fullmäktig meddeladt tillfälligt uppdrag i riksbankens angelägenheter suppleant inkallas och deltager i riksbankens styrelse, eger denne att för tiden i fråga af bankens medel uppbära ersättning med belopp, motsvarande det för fullmäktig i staten anvisade arfvode.

§ 43.

Mom. 1. För behandling af allmänna ärenden sammanträda fullmäktige en gång i hvarje vecka eller oftare, om ärendenas beskaffenhet och oafbrutna gång sådant fordra, och skola dervid minst fem fullmäktige vara tillstädes; dock må ärenden, som böra skyndsamt hand-

läggas, kunna afgöras af allenast fyra fullmäktige, derest tre af dem äro om beslutet ense; men i sammanträden med fullmäktige i riksgäldskontoret skola minst fem af fullmäktige i riksbanken deltaga.

Uppstår vid fullmäktiges öfverläggningar skiljaktighet i meningarna, böra fullmäktige till protokollet afgifva sina röster, hvilka per capita beräknas. I de fall, då rösterna äro lika, ege ordföranden afgörande röst. Den, som icke till protokollet sig yttrat, anses hafva bejakat pluralitetens beslut, och fullmäktig, som af en eller annan anledning varit hindrad att något fullmäktiges beslut öfvervara, får ej på sådan grund sig undandraga att deltaga i de öfverläggningar, som vidare i följd af samma beslut kunna uppstå. Endast i fråga om val till sådana förrättningar, hvartill någon ibland fullmäktige kan blifva utsedd, får röstning med slutna sedlar ega rum.

Expeditioner i fullmäktiges namn må ej utgå utan till följd af beslut, fattadt vid fullmäktiges sammankomst.

Mom. 2. Pröfning af vexeldiskonterings-, låne- och kreditivansökningar verkställes alla söckendagar af minst fyra fullmäktige, nemligen de två deputerade samt minst två bland öfriga fullmäktige.

Dylik ansökan må ej anses beviljad, med mindre flertalet bland närvarande fullmäktige sig om bifall dertill förenat.

§ 44.

Till sådana ärenden hos riksbanken, hvilka böra hållas hemliga, räknas, utom diskonterings-, låne- och kreditivärenden, fullmäktiges öfverläggningar och beslut rörande köp och försäljning af vaxlar å utländskt mynt eller andra valutor, åtgärder till vidmakthållande af metalliska kassan samt frågor om sättet för tillverkning af banksedlar, så att det, som i dessa ämnen med hvad dertill hörer upptages i särskildt protokoll, ej får yppas förr än banko-utskottet, Riksdagens revisorer eller fullmäktige anse sådant kunna ske utan skada för riksbanken.

§ 45.

Fullmäktige kunna ej, i och för deras befattning med riksbanken, emottaga befallningar af någon annan än Riksdagen och dess banko-utskott, i de fall detta sistnämnda eger att föreskrifter å Riksdagens vägnar meddela; varande fullmäktige för sina åtgärder i denna egenkap Riksdagen eller dess banko-utskott och revisorer allena redo skyldige, samt kunna icke för sitt förhållande till ansvar ställas utan i laga

ordning och till följd af Riksdagens eller dess revisorers beslut eller, mellan riksdagar och revisioner, genom Riksdagens justitieombudsman.

§ 46.

Skulle i något fall Kongl. Maj:t tackas genom dertill förordnad embetsman till fullmäktige framställa något ärende, för att med dem derom underhandla, vare det fullmäktige förbjudet att i denne embetsmans närvaro om beslutet öfverlägga och detsamma fatta.

§ 47.

Mom. 1. Det åligger fullmäktige tillse, att guld, som kongl. myntverket för riksbankens räkning till utmyntning eller af annan orsak emottagit, så fort lämpligen ske kan, redovisas genom dess aflemnande till riksbanken, myntadt eller i plants; och bör omyntadt guld hos riksbanken bokföras efter värdet i rikets mynt utan afdrag för myntningskostnaden.

Mom. 2. Omyntadt silfver bokföres till det pris, fullmäktige efter omständigheterna bestämma.

Mom. 3. Fullmäktige skola genom delegerade deltaga i den inventering å kongl. myntverket, som i januari månad hvarje år och oftare, der så nödigt pröfvas, anställas, på sätt Kongl. Maj:t finner godt förordna.

Skulle dervid, i hvad riksbanken rör, något finnas att erinra, må fullmäktige hos Kongl. Maj:t derom göra underdånig anmälan.

§ 48.

Fullmäktige skola minst en gång hvarje år icke allenast förrätta inventering af riksbankens hufvudkontors alla kassor och öfriga förvaringsrum, utan äfven anställa besigtning å riksbankens hus och inventarier i Stockholm.

§ 49.

Mom. 1. Fullmäktige berättigas att, efter noggrann pröfning af omständigheterna i hvarje särskildt fall, såväl lemna riksbankens gäldenärer förlängning i den föreskrifna tiden för betalande af deras skulder till riksbanken, som ock bevilja de riksbankens gäldenärer, hvilka till

borgenärens förnöjande sin egendom afträdt, ackord vid liqviden af deras skulder till riksbanken. I annat än sistomförmälda fall må fullmäktige deremot icke efterskänka något af hvad enligt gifna föreskrifter och gällande författningar bör erläggas, utan skola alla frågor om eftergift underställas nästblifvande banko-utskott till afgörande i den ordning, instruktionen för detta utskott stadgar.

Mom. 2. Fullmäktige ega att så väl för hufvudkontoret som, på förslag af vederbörande styrelse, för afdelningskontoren bestämma, hvilka såsom osäkra ansedda fordringar skola föras inom linien i räkenskaperna.

§ 50.

Öfver sådana till banko-utskott eller revisorer ställda besvär eller hos banko-utskott gjorda ansökningar, som blifvit inom behörig tid till fullmäktige inlemnade, skola fullmäktige afgifva utlåtande.

§ 51.

Fullmäktige äro berättigade att när som helst genom ombud, utsedt inom eller utom fullmäktige, anställa inventering och undersökning vid afdelningskontoren.

För dylik förrättning, som verkställes af fullmäktig i riksbanken, utgår ej särskildt arvode, utan endast rese- och traktamentsersättning, beräknad enligt 3:dje klassen af gällande resereglemente. Till annat ombud lemnas godtgörelse efter bestämmande af fullmäktige.

§ 52.

Mom. 1. Åt fullmäktige är öfverlemnadt att låta af riksbankens medel utbetala:

- 1:o de åtskilliga barnhusinrättningar i riket anvisade anslag;
- 2:o bidragen till enke- och pupillkassorna vid riksbankens hufvud- och afdelningskontor samt pappersbruk;
- 3:o åt de personer, hvilka förut åtnjutit julgåfva och fortfarande deraf äro i behof, sådant understöd till oförändradt belopp;
- 4:o de af Rikets Ständer till ännu kvarlevande enskilda personer fastställda årliga anslag; och
- 5:o ersättning för utarbetande af fortsättning af registret öfver riksbankens handlingar.

Mom. 2. Om de med berörda anslag inträffade förändringar skola fullmäktige hos banko-utskottet göra anmälan.

§ 53.

Mom. 1. Fullmäktige utöfva öfverinseende öfver riksbankens pappersbruk Tumba.

Det tillkommer dem att besluta rörande de allmänna bestämmelserna för brukets drift med hvad dertill hörer; börande alla frågor om utgifter för bruket, de der icke äro genom fastställda stater bestämda eller tillhörande den löpande bruksdriften, underställas fullmäktiges pröfning och beslut.

Nybyggnad eller större reparation å brukets byggnader må ej, utan oundgängligt behof, af fullmäktige företagas, innan de dertill erhållit medgifvande af banko-utskottet.

Mom. 2. Det åligger fullmäktige icke allenast att, sedan årsräkenskaperna vid bruket blifvit afslutade, samfäldt eller genom delegerade på stället taga kännedom af föregående årets förvaltning samt tillse byggnaders och maskiners tillstånd, med mera, utan äfven att vid hvarje förvaltares afgang och deremellan hvar tredje år verkställa inventering af förråden vid bruket.

§ 54.

Förekomma under pågående riksdag sådana frågor, som i ett eller annat afseende hafva inflytande på riksbankens kredit eller säkerhet, men hvaröfver bestämda föreskrifter saknas, må beslut derom ej af fullmäktige fattas, innan de först rådfört sig med banko-utskottet.

§ 55.

Någon riksbankens fastighet, med undantag af sådan, som till betäckande af riksbankens deruti intecknade fordran blifvit för dess räkning inropad, må icke af fullmäktige afyttras eller riksbanken frånskiljas, utan skall fråga derom underställas banko-utskottet.

§ 56.

Berättelser skola af fullmäktige afgifvas angående riksbankens tillstånd, rörelse och förvaltning i dess helhet till såväl banko-utskottet

som Riksdagens revisorer öfver statsverket, riksbanken och riksgäldskontoret.

Jemte dessa berättelser skola fullmäktige till banko-utskottet och revisorerna låta öfverlemna de berättelser, styrelserna för afdelningskontoren hafva att afgifva, samt till revisorerna dessutom de från revisorerna för afdelningskontoren inkomna berättelser, åtföljda af de meddelanden och förklaringar, hvilka må finnas af de i sistnämnda berättelser gjorda framställningar eller anmärkta förhållanden påkallade.

§ 57.

Fullmäktige skola alltid vara beredda på sådana anstalter, hvarigenom riksbankens redbarheter samt angelägna handlingar och dokumenter må kunna, om så fordras, utan tidsutdrägt till säker ort inom riket förflyttas; och böra fullmäktige vid slikt förhållande af Kongl. Maj:t utbedja sig råd och upplysningar; varande å Karlsborgs fästning för riksbankens räkning tillgänglig en särskild lägenhet, hvarest större eller mindre del af riksbankens redbarheter kan i händelse af behof förvaras.

§ 58.

Åt fullmäktige är uppdraget:

enligt regeringsformens 50 § att, jemte fullmäktige i riksgäldskontoret, med Konungen samråda om utsättande af annan riksdagsort, då, i anseende till viktiga hinder, Riksdag ej kan hållas i hufvudstaden;

enligt regeringsformens 98 § att, om justitieombudsmannen dör eller sin befattning nedlägger, då, gemensamt med fullmäktige i riksgäldskontoret, insätta i embetet den person, Riksdagen till hans efterträdare utsett, samt att, då den person, som Riksdagen utsett att justitieombudsmannen efterträda, till verklig justitieombudsman förordnas eller genom döden afgår, eller rättigheten till efterträdan sig afsäger, genast, samfäldt med riksgäldskontorets fullmäktige, per capita välja en annan;

enligt regeringsformens 109 § att, derest Riksdagen bestämt bevillingens hela belopp, men icke före Riksdagens slut om bevillingens fördelning blifvit ense, då, gemensamt med fullmäktige i riksgäldskontoret, uppsätta och utfärda ny bevillningsförordning på sådan grund, att de i den förut gällande bevillningsförordningen stadgade artiklar jemlikt ökas eller minskas efter den fastställda bevillnings-

summans förhållande till den, som vid föregående riksdag blifvit fördelad;

enligt riksdagsordningens 32 §, att vid riksdagens början genom tre delegerade tillstädesvara vid granskning af de fullmakter, hvarmed riksdagsmännen skola styrka sin behörighet;

enligt instruktionen för Riksdagens revisorer af riksbanken, § 7, att, när för ordinarie revisor eller i hans ställe inkallad suppleant, sedan lagtima riksdag är afslutad, och innan revisionen sammanträdt, hinder uppkommer att uppdraget utföra, uppå anmälan derom inkalla närmast i ordningen varande suppleant att i revisionen delta;

enligt kongl. förordningen angående en postsparbank för riket, att inom sig utse en fullmäktig att vara ledamot i postsparbankens styrelse; att låta för postsparbankens räkning i riksbanken förvara de postsparbankens tillhöriga obligationer och andra värdehandlingar mot den ersättning till riksbanken, som af fullmäktige bestämmes, samt att på framställning af postsparbankens styrelse föranstalta om försäljning eller pantsättning af postsparbankens värdehandlingar till det belopp, styrelsen finner nödigt.

Gemensamt med fullmäktige i riksgäldskontoret ega fullmäktige i riksbanken dessutom att för framtida uppsigten och kontrollen öfver Göta kanals vidmakthållande utse och välja en person att, å riksbankens och riksgäldskontorets vägnar, såsom ledamot delta i Göta-kanaldirektionen; skolande nytt val dertill hvarje år anställas, hvarvid dock det förut utsedda ombudet kan åter inväljas. — Bemälda fullmäktige må ock gemensamt utse ett ombud att å riksbankens och riksgäldskontorets vägnar delta i revisionerna af kanalverkets räkenskaper.

Derjemte och i afseende å den jemlikt beslut vid 1888 års riksdag bildade, till riksgäldskontoret öfverlemnade och i dess reglemente närmare omförmälda »byggnadsfond för riksdags- och riksbankshus» åligger det fullmäktige i riksbanken att jemte fullmäktige i riksgäldskontoret förränta de denna fond tillhörande medel i den mån de icke i följd af Riksdagens beslut från fonden uttagas;

hvarförutan — och som 1888 års Riksdag beslutit, *dels* att för inrymmande af Riksdagen, riksgäldskontoret och justitieombudsmans-expeditionen samt af Riksbanken tvenne skilda byggnader må uppföras å vestra delen af Helgeandsholmen, *dels* att för detta ändamål bildas en byggnadsfond för riksdags- och riksbankshus, hvaruti ingå, jemte andra medel, den för uppförande af nytt riksdagshus bildade fonden, *dels* att af denna byggnadsfond må utgå till uppförande af nytt hofstall å artilleriplanen och anordnande eller uppförande af ett vaktstall

i kongl. slottets närhet en summa af högst 1,070,000 kronor, till ersättande af det för landtförsvarets behof disponerade förra artilleristallet vid artilleriplanen och för inlösen af byggnaderna å egendomen n:o 6 i kvarteret Bodarne 55,000 kronor och till inlösen af bazarbyggnaden å Norrbro och tvättinrättningen i Norrström högst 280,000 kronor, *dels* att totalbeloppet af kostnaden för båda byggnaderna å Helgeandsholmen jemte dervid nödvändig byggnad af kajer och broar samt platsens ordnande i öfrigt ej må öfverstiga hvad af fonden återstår, sedan sistnämnda tre kostnadsbelopp derifrån afdragits, eller i rund summa 5,000,000 kronor, *dels ock* att byggnaderna skola uppföras i enlighet med genom bankofullmäktiges och fullmäktiges i riksgäldskontoret försorg upprättade och af dem gillade ritningar — det åligger fullmäktige att utföra det dem gifna uppdrag, som i Riksdagens i detta ärende meddelade beslut innefattas.

Afdelning IV.

Om styrelserna vid riksbankens afdelningskontor.

§ 59.

Mom. 1. Styrelsen öfver hvardera afdelningskontoret i Göteborg och Malmö utgöres af fyra ledamöter och öfver hvardera i de öfriga afdelningskontoren af tre ledamöter, hvilka alla, jemte nödigt antal suppleanter, för ett år i sänder, efter kalenderår räknadt, utses af fullmäktige, med rättighet för fullmäktige att derförinnan, om och när de dertill finna anledning, entlediga en eller flera eller alla ledamöter i dessa styrelser; och skola i den eller de entledigades ställe annan eller andra ledamöter genast inväljas.

Afgår eljest ledamot under den tid, för hvilken han är vald, utses ny ledamot att deltaga i styrelsen under den tid, som för den afgångne ledamoten återstått. Vid de årliga valen kan afgående ledamot återväljas.

Mom. 2. Bland ledamöter i hvardera styrelsen skola fullmäktige särskildt utse en att handhafva den dagliga förvaltningen, men styrelsen väljer inom sig ordförande och vice ordförande.

Mom. 3. Suppleant inkallas i styrelsen vid tillfälligt hinder för ordinarie ledamot.

Inträffar hinder för den ledamot, som handhafver den dagliga förvaltningen, öfvertager annan ledamot den förres göromål, intill dess fullmäktige derom förordnat.

Mom. 4. Å tid, som fullmäktige, på derom gjord framställning, bestämma, och sedan de förordnat om göromålens skötande, eger ledamot, som handhafver den dagliga förvaltningen vid riksbankens afdelningskontor i Göteborg eller Malmö, åtnjuta en och en half samt sådan ledamot vid hvarterda af de öfriga afdelningskontoren en månads ledighet årligen.

Öfriga ordinarie styrelseledamöter vid samtliga afdelningskontoren, med undantag af dem i Göteborg och Malmö, ega jemväl att efter anmälan hos vederbörande styrelse, och för såvidt ej särskildt hinder därför skulle möta, på riksbankens bekostnad begagna ledighet, hvar och en under en tid af sammanlagdt högst en månad årligen.

Mom. 5. För den tid styrelseledamot för den dagliga förvaltningen på grund af medgifvande i mom. 4 begagnar ledighet, ega fullmäktige bestämma godtgörelse till vikarie med tillämpning dervid af de i aflöningsstaten meddelade föreskrifter angående aflöningsförmåner för dylik ledamot.

§ 60.

Vid förvaltningen af afdelningskontoret har styrelsen att ställa sig till efterrättelse icke allenast de för riksbanken utfärdade lagar, ordningar, stadgar och reglementen, utan äfven de föreskrifter, som äro eller varda af fullmäktige eller deras deputerade meddelade; och har styrelsen att doldt och förtegardt hålla hvad som rörer enskilda personers förhållanden till afdelningskontoret.

§ 61.

Mom. 1. Det åligger den ledamot, som handhafver den dagliga förvaltningen af afdelningskontoret, att utöfva noggrann tillsyn öfver göromålens handläggning inom kontoret, att föredraga låne- och andra ärenden och att besörja brevexlingen emellan afdelningskontoret och hufvudkontoret, allt i öfverensstämmelse med de föreskrifter, som äro eller varda af fullmäktige eller deras deputerade meddelade.

Mom. 2. Bemälda ledamot jemte en af styrelsens öfriga ledamöter, hvilken fullmäktige dertill utse, ombesörja de med köp och försäljning af vaxlar vid kontoret förenade göromål.

Dessa ledamöter ega att antaga och entlediga nödigt biträde i berörda göromål.

§ 62.

Mom. 1. För behandling af allmänna ärenden sammanträda styrelserna en gång i hvarje månad eller oftare, om ärendenas beskaffenhet och oafbrutna gång sådant fordra, och skola dervid samtliga ledamöter vara närvarande. Uppstå vid dessa sammanträden, dervid protokoll skall föras, skiljaktiga meningar, gälle flesta rösterna, och då dessa äro lika, ege ordföranden afgörande röst.

Mom. 2. För pröfning åter af diskonterings-, låne- och kreditivansökningar sammanträda styrelserna alla söckendagar. Beslut må ej fattas, med mindre än att tre ledamöter äro tillstädes; och må ansökning om försträckning ej anses bifallen, så vida ej tre ledamöter äro om bifall ense.

§ 63.

Styrelserna ega rättighet att, när sådant för utbetalningars verkställande finnes nödigt, å riksbankens hufvudkontor utfärda anvisningar å tusen kronor hvardera, dock under vilkor, att anvisningarna utfärdas endast å tryckta blanketter, hvilka med utsatt nummer och belopp, från fullmäktige utlemnas; att anvisningarna underskrifvas af ledamoten för den dagliga förvaltningen jemte en annan styrelseledamot samt kontrasigneras af kamreraren; att anvisningar icke få på förhand utskrifvas till upptagande i behållningen, utan skola underskrifvas endast i den mån, som de för afdelningskontorets rörelse erfordras, samt att med första efter anvisningarnas underskrifvande afgående post anmälan om utfärdandet, med uppgift å nummer, utgifningsdag och namnteckningar å anvisningarna, till hufvudkontoret insändes.

§ 64.

Mom. 1. Hvarje afdelningskontors räkenskaper och förvaltning granskas årligen genom fyra personer, af hvilka Riksdagens kammare utse hvardera två jemte lika antal suppleanter för dem.

Mom. 2 Berättelser skola af styrelserna afgifvas såväl till bemälda revisorer, när de sammanträda, angående diskonterings-, låne- och kreditivrörelsen samt hithörande bevaknings- och utsokningsärenden, som till Riksdagens bankoutskott och revisorer öfver stats-, banko- och riksgäldsverken angående afdelningskontorets rörelse på det hela; börande sistnämnda berättelser till fullmäktige inlemnas, den till bankoutskottet senast å dagen före riksdagens början och den till revisorerne åtminstone fjorton dagar före deras sammanträde.

§ 65.

Mom. 1. De till styrelsens ledamöter utgående aflöningsförmåner upptagas i särskild, af Riksdagen fastställd aflöningsstat.

Mom. 2. Arfvodet till de styrelseledamöter, som besörja vaxelhandeln, äfvensom ersättningen till deras biträden, ega fullmäktige att, efter göromålets omfång och beskaffenhet, bestämma till såväl beloppet som detsammans fördelning ledamöterna emellan.

Mom. 3. Så länge inkallad suppleant bestrider ordinarie ledamots befattning i styrelsen, åtnjute han det för den senare bestämda arfvode, lämpadt efter den tid, han i kontorets styrelse och förvaltning deltagit, dock att, när styrelseledamot, enligt medgifvande i § 59 mom. 4, begagnar ledighet och suppleant till följd häraf inträder i styrelsen, till denne af kontorets medel utgår ersättning med belopp, motsvarande det för ordinarie ledamot i staten anvisade arfvode.

Afdelning V.

A. *Om tjänstemännen och vaktbetjeningen vid riksbankens hufvud- och afdelningskontor, deras tillsättande, aflöning, åligganden, ordningsstadganden samt grunderna för pensions erhållande.*

§ 66.

Mom. 1. De af riksbankens hufvud- och afdelningskontors verksamhet härflytande göromål handläggas af de vid hvardera anställda tjänstemän, i öfverensstämmelse med gällande tjänstgöringsstadgar samt

de af fullmäktige eller deras deputerade eller, för afdelningskontor, af dess styrelse eller styrelseledamoten för den dagliga förvaltningen meddelade föreskrifter.

Mom. 2. I nämnda tjänstgöringsstadgar ega fullmäktige att vidtaga sådana förändringar, som kunna finnas nödiga och icke äro mot föreskrifterna i detta reglemente stridande; skolande likväl dylika, af fullmäktige beslutade förändringar vid nästkommande riksdag underställas bankoutskottets pröfning och stadfästelse.

§ 67.

Tjenstegraderna inom riksbankens kontor äro fyra, nemligen:

Första graden: kontorsskrifvare, kassaskrifvare och kanslisters;

Andra graden: bokhållare, revisorer, kassörer, notarie, registrator och ombudsman vid afdelningskontoret i Göteborg;

Tredje graden: kamrerare, förste revisor och ombudsmannen vid hufvudkontoret;

Fjerde graden: kommissarier och bankosekreteraren.

Denna gradindelning tillämpas på tjänstemännen vid hufvudkontoret och afdelningskontoren i Göteborg och Malmö, men icke på tjänstemännen vid de öfriga afdelningskontoren och ej heller på ombudsmannen vid kontoret i Malmö.

§ 68.

Mom. 1. På ordinarie stat må ej tillsättas flera tjänstemän vid hvardera kontoret, än aflöningsstaten upptager.

Fullmakt meddelas endast åt tjänstemännen af fjerde graden.

Mom. 2. Skulle för göromålens obehindrade gång ökade arbetskrafter för någon tid finnas oundgängligen behöfliga, ega fullmäktige att utöfver stat anställa den eller de tjänstemän, som erfordras, och åt dem för tjänstgöringstiden anslå lämpliga arvoden.

Mom. 3. Vaktbetjening anställs i hufvudkontoret af fullmäktige till erforderligt antal och vid öfriga kontor af vederbörande styrelse till det antal aflöningsstaten angifver.

§ 69.

Mom. 1. De till tjänstemännen och vaktbetjeningen vid riksbankens kontor utgående aflöningsförmåner äro bestämda i särskild, af Riksdagen fastställd aflöningsstat.

Mom. 2. Utöfver hvad denna stat upptager, ega fullmäktige att tilldela lämpliga arfvoden åt de i staten icke upptagna biträden inom kontoret för riksbankens utrikes affärer och kommissionsanstalten vid hufvudkontoret äfvensom åt de tjänstemän vid afdelningskontoren, hvilka, utom den ordinarie tjänstemannen för kommissionsgöromål i Göteborg, erhålla uppdrag att handhafva de göromål, som härflyta af stadgandet i § 35 mom. 1 här ofvan.

Likaledes ega fullmäktige att vid hufvudkontoret utöfver stat till vaktmästare i och för tjänstgöring vid brandanstalterna och nattbevakningen meddela de arfvoden, fullmäktige finna skäliga.

§ 70.

Mom. 1. För tillsättning af ordinarie tjänsteman utsättes vid hufvudkontoret af fullmäktige och vid öfriga kontor af vederbörande styrelse, medelst anslag å lämpligt ställe inom kontoret samt kungörelse i post- och inrikes tidningar, ansökningstid af trettio dagar från kungörandet.

Anslaget skall, der så ske kan, afse icke viss tjänst, utan i allmänhet tjänst inom viss tjänstegrad.

I afseende å ombudsmansbefattningarna vid afdelningskontoren må fullmäktige, då så anses lämpligt, låta med åtgärder för tillsättning å ordinarie stat af sådan befattning anstå och i enlighet dermed bestämma, att dylik tjänst må bestridas på förordnande tills vidare.

Mom. 2. Sökande till annan än första gradens tjänst skall skriftligen förbinda sig att för de medel, som kunna honom i tjänsten anförtros, ställa vederhäftig borgen eller annan säkerhet, till det belopp, fullmäktige eller vederbörande styrelse kunna komma att bestämma.

Mom. 3. Anmäler sig efter anslag icke någon fullt lämplig och skicklig sökande, skall ny ansökningstid utsättas.

Mom. 4. För tillsättning af tjänst vid afdelningskontor insändas ansökningshandlingarna af styrelsen jemte yttrande om tjänstens behöflighet och de sökandes skicklighet och lämplighet till fullmäktige, hvilka hafva att tillsätta tjänsten samt utfärda förordnande för den utnämnde.

Mom. 5. Deputerade ega antaga och entlediga i staten icke uppförda behöfliga biträden inom kontoret för riksbankens utrikes affärer; börande deputerades åtgärder härvid hos fullmäktige anmälas.

§ 71.

Pröfvas ledigblifven tjenst kunna umbäras, ega fullmäktige inställa tillsättningen, äfvensom, derest tjensten anses lämpligen kunna medelst tjenst i lägre grad ersättas, fullmäktige ega att om tillsättning af sistnämnda tjenst förordna; skolande styrelse för afdelningskontor om dylika förhållanden hos fullmäktige göra anmälan, innan åtgärd för tillsättning af ledig tjenst utaf styrelsen vidtages.

§ 72.

Vid alla tjenstetillsättningar skola fullmäktige till tjensten nämna den bland de sökande, som för tjensten är mest skicklig och passande. Till ombudsman kan endast den nämnas, som aflagt prof för inträde i rikets rättegångsverk, hvilken äfven erfordras för anställning till tjenstgöring i ombudsmansexpeditionen vid hufvudkontoret.

§ 73.

Tjensteman vid hufvudkontoret samt kamrerare och tjensteman i andra eller första grad vid afdelningskontoren i Göteborg och Malmö få icke annan tjenstebefattning utom riksbanken emottaga. Den, som till sådan tjenst inom riksbanken förordnas eller utnämnes, vare skyldig att annorstädes innehafvande tjenstebefattning genast frånträda. Tjensteman, som till följd af förut gällande stadganden innehar tjenst utom riksbanken, må dock densamma bibehålla, så länge den icke är för tjenstgöringen i riksbanken hinderlig.

§ 74.

Uppflyttningen till högre lön inom tjenstegrad må icke ske, med mindre fullmäktige eller vederbörande styrelse pröfva tjenstemannen hafva genom sin föregående tjenstgöring inom graden och fortfarande duglighet gjort sig förtjent af en dylik löneförbättring.

Tjensteman, som varder till högre lön uppflyttad, undfår derpå protokollsutdrag.

§ 75.

Tjenstemän och betjente vid riksbankens samtliga kontor äro skyldiga att underkasta sig den vidsträcktare tjenstgöringsskyldighet eller jemkning i åligganden, som vid en förändrad organisation af riksbanken eller eljest kan varda stadgad.

De tjenstemän, som hädanefter på ordinarie stat förordnas eller befordras vid hufvudkontoret eller afdelningskontoren i Göteborg och Malmö, kunna af fullmäktige för en tid af högst sex månader förflyttas till tjenstgöring i samma eller högre grad vid annat af nyssnämnda kontor; egande fullmäktige att bevilja den sålunda förflyttade ersättning af riksbankens medel för resekostnaden och annan utgift, som förflyttningen för honom kan medföra.

Såsom tjenstepligt åligger det en hvar af tjenstemännen vid hufvudkontoret, som dertill af fullmäktige erhåller uppdrag, att utan ersättning underskrifva nya samt granska, uppräknas och makulera förslitna sedlar.

§ 76.

Mom. 1. Blifver tjensteman af sjukdom hindrad att sin syssla förätta och göromålens behöriga gång fordras att föranstalta om vikariat, ega fullmäktige eller vederbörande styrelse att om tjenstgöringen förordna och för dess bestridande af riksbankens medel använda: vid hufvudkontoret samt afdelningskontoren i Göteborg och Malmö ett belopp, motsvarande den vid vederbörande kontor för första tjenstegraden bestämda lägsta lön, vid afdelningskontoret i Visby högst åttahundra kronor för år räknadt samt vid hvarje af de öfriga afdelningskontoren högst niohundra kronor för år räknadt, dock under iakttagande härvid, att ersättning till vikarie för ombudsman ej må komma att öfverstiga dennes ordinarie lön.

Mom. 2. Erhålles tjenstledighet efter egen ansökning för svag helsas förbättrande, utan egentligt sjukdomsfall, eller för enskilda angelägenheter, eller i och för tjenstgöring hos Riksdagen, dess utskott eller revisorer, vare den tjenstledige pligtig att sjelf vidkännas kostnaden för tjenstens bestridande.

Mom. 3. Då vikariat för någon tjensteman fordras i anseende dertill, att han afträdt sin egendom åt borgenärer eller blifvit stäld under förmyndare, bör till tjenstens bestridande under den tid, vikariatet i dylika fall enligt nedanstående §§ 81 och 82 kan komma att

fortfara, användas utom tjänstgöringspenningar den del af lönen, som fullmäktige pröfva för ändamålet nödig.

Mom. 4. Tjänstemännen vid hufvudkontoret, kamrerare och tjänstemän i första eller andra graden vid afdelningskontoren i Göteborg och Malmö, kamreraren vid afdelningskontoret i Visby samt kamrerare och bokhållare vid de öfriga afdelningskontoren ega, så vidt sådant utan hinder för göromålsens jemna och oafbrutna gång kan ske, hvar i sin ordning åtnjuta semester, tjänstemännen i tredje och fjerde graderna vid hufvudkontoret och de i tredje graden vid afdelningskontoren i Göteborg och Malmö under en och en half månad samt öfriga ofvan omförmälda tjänstemän en månad hvarje år; dock att tjänstemännen i lägsta graden vid hufvudkontoret ej ega att erhålla semester förr, än de kommit i åtnjutande af lönetillägg eller i graden innehaft tjänst på ordinarie stat i minst fem år.

Semesterindelningen för hvarje år fastställles vid hufvudkontoret af deputerade och vid afdelningskontoren af styrelsen.

§ 77.

För att kunna antagas till extra ordinarie tjänsteman i något af riksbankens kontor fordras att hafva undergått godkänd afgangsexamen från högre elementarläroverk eller på annat sätt ådagalagt erforderliga kunskaper för riksbankens tjänst.

§ 78.

Mom. 1. Öfvervaktmästare, tillika brandmästare, samt öfriga ordinarie vaktmästare tillsättas vid hufvudkontoret af fullmäktige medelst förordnande.

Deputerade ega att vid hufvudkontoret antaga och entlediga extra vaktmästare.

Mom. 2. Vaktbetjeningen vid afdelningskontor antages och entledigas af styrelsen, ordinarie till det antal, aflöningsstaten bestämmer.

§ 79.

Tjänstledighet för öfvervaktmästare eller ordinarie vaktmästare meddelas vid hufvudkontoret af deputerade, vid afdelningskontor af styrelsen. Är vaktbetjent af sjukdom hindrad att sin tjänst förrätta, må den, som af deputerad eller kontorsstyrelse förordnas att tjänsten förrätta, af riksbankens medel erhålla arfvode, motsvarande vid hufvudkontoret lägsta

vaktmästarelön och vid afdelningskontor högst den sjukes lön, men sökes eljest ledighet, eller måste någon från tjensten afhållas därför, att han till borgenärers förnöjande sin egendom afträdt, förordnas vikarie på den tjenstlediges bekostnad.

§ 80.

Mom. 1. Om tjensteman vid hufvudkontoret, som å tjensten innehar fullmakt, antingen, vid mindre förseelser i tjensten, ej låter sig af förmäns tillsägelser och varningar rätta, eller ock beträdes med större fel i tjenstgöringen eller med ett ovärdigt uppförande i allmänna lefvernet, vare vederbörande förman skyldig att förhållandet skriftligen anmäla hos fullmäktige, som bestämna, huruvida sådan anmälan bör till åtgärd föranleda, i hvilket fall tjenstemannen skall lemnas tillfälle att sig förklara och de för sakens bedömande erforderliga upplysningar infordras. Finnes tjenstemannen beträdd med större eller mindre fel af förenämnda beskaffenhet, skall han efter fullmäktiges pröfning erhålla inför protokollet en allvarsam föreställning eller från tjenstgöring afhållas på längre eller kortare tid med förlust af större eller mindre del af lönen. Varder han sedermera till ny förseelse förvunnen, afhållas han från tjenstgöring på längre eller kortare tid med förlust af större eller mindre del af lönen, eller ock skiljes han ifrån innehafvande tjenst.

Mom. 2. Af de tjenstemän åter vid hufvudkontoret, som icke å tjensten erhållit fullmakt, samt tjenstemännen vid afdelningskontor ega fullmäktige att, sedan vederbörande tjensteman fått tillfälle sig förklara, från tjensten och densamma åtföljande förmåner entlediga den, med hvilken kontoret finnes icke vara belåtet; egande fullmäktige att i afseende på tjensteman vid afdelningskontor vidtaga sådan åtgärd på anmälan af vederbörande kontorsstyrelse.

Anse åter fullmäktige eller kontorets styrelse af tjensteman begångna fel kunna försonas med andra af de i mom. 1 omnämnda påföljder, ega de att sådana tillämpa.

§ 81.

Tjensteman, som varder under förmynderskap stäld, må det ej tillåtas att tjensten förrätta, så länge hans omyndighetstillstånd fortfar. Blifver han icke inom två år från förmyndares inseende befriad, skiljes han från tjensten; dock att, om hans omyndighetstillstånd varit föranledt af sjukdom, fullmäktige må ega att efter omständigheterna förfara.

Undandrager sig tjensteman, efter dertill erhållet rådrom, att

ställa sådan säkerhet, som i § 70 mom. 2 omförmäles, varde han lika-
ledes från tjensten skild.

§ 82.

Den tjänsteman eller vaktbetjent, som till borgenärers förnöjande sin egendom afträdt, bör genast från tjänstgöring i riksbanken afhållas och skall, om han icke senast sex månader, efter det inställedagen i konkursen inträffat, styrker sig vara från borgenärers kraf befriad, skiljas från sin i riksbanken innehafvande tjänstebefattning.

§ 83.

Tjänsteman, som öfvertygas om äreröigt brott eller annan förseelse i allmänna lefvernet af den svåra beskaffenhet, att riksbankens trygghet eller anseende ovilkorligen fordrar hans entledigande, hafve gjort sig förlustig sin i riksbanken innehafvande tjänst.

§ 84.

Den extra ordinarie tjänsteman, som utan erhållet tillstånd eller anmaldt laga förfall uteblifver från tjänstgöring tre månader, eller eljest visar märklig försummelse eller undandrager sig behörigt deltagande i göromålen, skall på anmälan af deputerade eller, för afdelningskontor, af styrelseledamoten för den dagliga förvaltningen, från listan öfver extra ordinarie tjänstemän afföras.

§ 85.

Om någon af vaktbetjeningen visar ohörsamhet mot förmäns befallningar eller på annat sätt felar i tjensten eller utom densamma förhåller sig otillbörligt, ankommer det på fullmäktige eller vederbörande kontorsstyrelse att afhålla den felaktige från tjänstgöring under längre eller kortare tid, med förlust af större eller mindre del af lönen, eller ock genast skilja honom från tjensten.

§ 86.

Beräklandet af pension åt tjänstemän och vaktbetjening grundas på dels den lön, de vid afgang från tjensten innehafva, dels det antal år, de använt såsom extra ordinarie eller ordinarie i riksbankens eller annan statens tjänst.

§ 87.

Den tjänsteman eller vaktbetjent, som uppnått sjuttio års ålder eller tjänat femtio år, är berättigad att flyttas på pensionsstat, med åtnjutande i sin öfriga lifstid af hela lönen såsom pension.

§ 88.

Den tjänsteman eller vaktbetjent, som uppnått sextiofem års ålder och tjänat fyratio år, eger att undfå afsked med bibehållande af hela lönen såsom pension, då genom läkarebetyg behörigen styrkes, att han finnes uti ett sjukligt eller försvagadt helsotillstånd.

§ 89.

Den tjänsteman eller vaktbetjent, som, efter ådagalagdt väl-förhållande i och utom tjensten, sig om afsked anmäler, är, såvida han fyllt sextio år och tjänat fyratio år, berättigad att såsom pension för lifstiden åtnjuta tre fjerdedelar af innehafvande lön. Före uppnådda sextio lefnadsår i förening med fyratio tjensteår kan afskedssökande endast i händelse af bevislig oförmögenhet till vidare tjenstgöring pension erhålla. Pensionsbeloppet bestämmes då efter tjensteåren allena, medelst afdrag å tre fjerdedelars lön af en fyrationdedel för hvarje bristande tjensteår. Öfverstiga deremot tjensteåren fyratio och åldersåren sextio, ökas det ofvan bestämda pensionsbeloppet med en fyrationdedel för hvarje öfverskjutande tjensteår, eller ock med en sextiondedel för hvarje öfverstigande åldersår, derest detta sistnämnda beräkningssätt skulle för afskedssökanden förmånligare utfalla.

§ 90.

Då sådant för göromålens säkra och skyndsamma gång finnes erforderligt, kunna fullmäktige på pensionsstat förflytta tjänsteman eller vaktbetjent, som af ohjelpigt sjukdomstillstånd eller annan oförmögenhet är förhindrad att vidare gagna riksbanken, oaktadt han sig ej om afsked anmält. I sådant fall ega fullmäktige att, efter omständigheterna, antingen tillägga den, som afskedas, hela lönen i pension, ehvad de föreskrifna lefnads- och tjensteåren äro uppnådda

eller icke, eller ock tillämpa de grunder för pensions bestämmande, som i nästföregående paragraf äro fastställda.

§ 91.

Pensionstagare, som dömes till förlust af medborgerligt förtroende för alltid eller för viss tid, hafve förlorat rättigheten att pension vidare uppbära.

§ 92.

Mom. 1. Ansökningar från personer inom riksbanken rörande arfvoden utöfver fastställd stat, gratifikationer, eftergifter eller afskrifningar få endast ske hos bankoutskottet; och skola ansökningarna till fullmäktiges expedition inlemnas senast å den dag, Riksdagen sammanträder, vid påföljd, att de i annat fall icke varda till pröfning upptagna.

Mom. 2. Öfver sådana af fullmäktige eller styrelse för afdelningskontor fattade beslut, som grunda sig på stadgandena i denna afdelning af reglementet kunna besvär anföras hos näst sammanträdande banko-utskott eller, mellan riksdagarne, hos revisorerna af riksbanken, dock, hvad angår beslut i ordningsmål, endast i det fall, att klaganden blifvit från tjensten skild eller förklarats skyldig afstå någon del af sina löneinkomster.

Besvären skola, vid äfventyr af talans förlust, anmälas hos fullmäktige, i frågor om befordringar senast fjorton dagar efter det beslutet blifvit justeradt, och i andra mål senast fjorton dagar efter det klaganden af beslutet bevisligen erhållit del, den oräknad, allt före klockan tolf på dagen, hvarefter besvären böra till fullmäktiges expedition inlemnas, när de äro ställda till bankoutskottet, sist å den dag Riksdag sammanträder, och när de anföras hos revisorerna af riksbanken, sist fjorton dagar före revisionens början; men är beslutet meddeladt senare än fjorton dagar före utgången af den sålunda bestämda tiden, böra besvären till bankoutskottet eller revisionen omedelbart ingifvas innan klockan tolf å fjortonde dagen efter den, då befordringsfråga blifvit justerad eller beslut i annat mål blifvit klaganden delgifvet.

B. *Om tjänstemännen och arbetspersonalen vid Tumba pappersbruk.*

§ 93.

Tumba bruks egentliga förvaltning besörjes på stället af en förvaltare, som på förordnande tills vidare af fullmäktige tillsättes.

Förvaltaren skall för den uppbörd, som kan blifva honom anförtrodd, ställa godkänd borgen eller annan säkerhet till det belopp, fullmäktige bestämma.

Till förvaltarens biträde äro anställda för papperstillverkningen en verkmästare och en pappersmästare samt vid räkenskapsgröromålen och den öfriga förvaltningen en bokhållare, hvilka alla, uppå förvaltarens förslag, tillsättas på förordnande tills vidare af fullmäktige.

För förvaltaren och öfriga bruksbetjeningen gäller till efterrättelse den af bankoutsrottet den 15 december 1857 fastställda instruktion, med den ändring, som af andre eller material-bokhållaretjenstens in-dragning följer.

§ 94.

Mom. 1. Tumba bruks tjänstemän och vaktmästare tillkommande löne- och öfriga förmåner äro bestämda i särskild, af Riksdagen fastställd aflöningsstat.

Mom. 2. Den vid bruket anställda arbetspersonal antages och afskedas af förvaltaren, på sätt instruktionen föreskrifver. För nämnda personal fastställa fullmäktige aflöning och öfriga förmåner.

Vilkorligt stadgande.

För den händelse, att Kongl. Maj:t förordnar om upphörande af de enskilda bankernas rätt att utgifva egna banksedlar å tio kronor, ega fullmäktige:

dels att på det sätt och uppå de vilkor i afseende å räntegodtgörelse, återbetalningsskyldighet m. m., som med fullmäktige i riks-

gäldskontoret aftalas, uti riksgäldskontoret lyfta svenska statens obligationer eller deremot svarande valuta i guld intill ett belopp af högst sju millioner kronor;

dels ock att på de vilkor, fullmäktige må bestämma, i riksbanken rediskontera af de enskilda bankerna öfvertagna inländska vexlar intill belopp, motsvarande för hvarje sådan bank hvad densamma vid 1885 års slut befinnes hafva haft i egna tiokronesedlar utelöpande.

Vid 1893 års riksdag har tillika beslutits:

a) att under loppet af år 1894 skall för Örebro län i staden Örebro inrättas ett afdelningskontor af riksbanken under de vilkor och bestämmelser med afseende å kontorets rörelse och förvaltning, som bankofullmäktige ega föreskrifva;

b) att det må ankomma på fullmäktige att till bedrivande af kontorets lånerörelse anvisa de belopp, fullmäktige må finna lämpliga; och

c) att fullmäktige, tills vidare och intill dess Riksdagen annorlunda besluter, må ej mindre bestämma, af huru stort antal ledamöter styrelsen för afdelningskontoret i Örebro skall utgöras, än äfven utse dessa ledamöter, förordna om styrelsens verksamhet och sättet för dens utöfvande samt bestämma arfvoden för styrelsen, äfvensom besluta om tjenstemännens antagande, göromål och aflöning samt i öfrigt vidtaga alla erforderliga åtgärder för kontorets öppnande.

Jemlikt § 8 i den för bankoutsrottet gällande instruktion, har utskottet på grund af under Riksdagens lopp vidtagna beslut samt i noggrann öfverensstämmelse med de i lagen för Rikets Ständers bank den 1 mars 1830 fastställda grunder, upprättat och sammanfattat förestående reglemente att, intill dess annorlunda kan varda i vederbörlig ordning förordnadt, tjena till ovilkorlig efterlefnad och iakttagande; kommande dock äldre, oförändrade stadganden, instruktioner och förordnanden att derjemte iakttagas, så vidt de, vid förekommande särskilda fall, utan stridighet med här utstakade grunder och gifna speciella föreskrifter må kunna tjena till efterrättelse; och böra fullmäktige besörja att lagarna angående myntbestämningen och för Rikets Ständers bank af den 1 mars 1830, kongl. kungörelserna af den 30 maj 1873 angående rikets mynt och om öfvergången till det nya myntsystemet, myntkonventionerna mellan de tre skandinaviska landen af åren 1873 och 1876 samt detta reglemente efter Riksdagens slut i lika format af trycket utgifvas och till salu allmänheten tillhandahållas.

Stockholm den 8 maj 1893.

G. S. ÅKERHIELM.

Arvid Gumælius.
 Wilh. Aug. Söderbjelm.
 Carl Moberg.
 Ivar Månsson.
 J. Aug. Sjö.

W. Falk.
 J. A. Sandberg.
 Wilh. Wallin.
 J. P. Nilsson.
 Olof Melin.

G. H. Spens.
 Harald Ericsson.
 A. Hansson i Solberga.
 A. Göransson.
 Nils Persson.

C. F. Kolmodin.

Aflöningsstat

för Sveriges Riksbank:

A. Fullmäktige i Riksbanken:

sju fullmäktige uppbära i årligt arvode, hvardera	kronor	4,000: —
hvarförutom två deputerade åtnjuta, hvardera	»	8,000: —
och en vikarierande deputerad	»	3,000: —
samt derförutom den fullmäktig, som besörjer tillsynen vid riksbankens pappersbruk och tryckeri.....	»	1,000: —

B. Hufvudkontoret i Stockholm:

Tjenstemännen:*)

Å lönestat:

tjugu i första tjenstegraden, kontorsskrifvare, kassa- skrifvare, kanslist, hvarje	kronor	1,500: —
hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie tjenst i graden till	»	2,000: —
tjugutvå i andra tjenstegraden, bokhållare, revisorer, kassörer, notarie, registrator, hvarje.....	»	2,000: —
hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie tjenst i graden till	»	2,500: —
efter tio års tjenst i graden till.....	»	3,000: —

*) Staten för tjenstemännen tillämpas från och med den 1 juli 1892.

tio i tredje tjänstegraden, kamrerare, ombudsman, förste revisor, hvarje	kronor 3,000: —
hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie tjänst i graden till	» 3,500: —
efter tio års tjänst i graden till.....	» 4,000: —
fem i fjerde tjänstegraden, kommissarier, bankosekreteraren, hvarje.....	» 4,000: —
hvilket belopp efter fem års ordinarie tjänst i graden kan förhöjas till.....	» 4,500: —

Å arfvodesstat:

Tjänstgöringspenningar:

till tjänstemän i 1:a tjänstegraden, hvarje	» 800: —
till tjänstemän i 2:a tjänstegraden, hvarje	» 1,000: —
till tjänstemän i 3:e tjänstegraden, hvarje	» 1,200: —
till de tjänstemän i 4:e graden, hvilka uppbära 4,000 kronor i lön, hvarje	» 1,450: —
till dem, hvilka uppbära 4,500 kronor i lön, hvarje.....	» 1,750: —

Missräkningspenningar:

till kassörerne samt till den tjänsteman, som inom kontoret och riksbankens utrikes affärer bestrider kassörsgöromål	» 1,500: —
till den första gradens tjänsteman, som förordnas att förestå bronsmyntkassan	» 600: —

Arfvoden:

- 1:o) för vård om riksbankens förvaringskassor, låne-, säkerhets- och värdehandlingar samt kontanta medel och andra behållningar, äfvensom för kontroll

och revision af kommissionsanstaltens verksamhet,
tillsammans 22 arfvoden à kronor 750: — kronor 16,500: —
nemligen till:

fyra kommissarier i bankkontoret, sju kamrerare,
ombudsmannen, den särskildt förordnade vårdaren
af dagkassans fasta behållning, bokhållaren vid
kontoret å Norrmalm, en tjänsteman vid kontoret
för riksbankens utrikes affärer, bokhållaren vid
kommissionsanstalten, två bokhållare i sedelkonto-
ret samt fyra andra tjänstemän, hvilka till i fråga-
varande slags uppdrag förordnas.

2:o) till extra arbeten och semestervikariat samt till flitpenningar åt extra ordinarie tjänstemän	»	24,000: —
3:o) till brandchefen	»	600: —
4:o) » vårdaren af riksbankens mynt- och medaljsamling.....	»	500: —

Vaktbetjeningen:)*

öfvervaktmästaren och brandmästaren, lön	»	1,400: —
tjenstgöringspenningar.....	»	600: —
jemte fria husrum och vedbrand;		
vaktmästarne, hvarje lön	kronor 700: —	
tjenstgöringspenningar	» 300: —	» 1,000: —
hvilka belopp efter fem års ordinarie tjänst och der- under ådagalagdt välförhållande kunna höjas till sammanlagdt 1,200 kronor, nemligen:		
lön	kronor 800: —	
och tjenstgöringspenningar	» 400: —	» 1,200: —
samt efter tio års ordinarie tjänst under fortsatt väl- förhållande kunna ytterligare höjas till samman- lagdt kronor 1,400, nemligen:		
lön	kronor 900: —	
och tjenstgöringspenningar	» 500: —	» 1,400: —

*) Staten för vaktbetjeningen tillämpas från och med den 1 juli 1892.

C. Afdelningskontoret i Göteborg:

I. Styrelsen:

fyra styrelseledamöter, hvardera	kronor 2,400: —
samt derförutom den ledamot, som handhafver den dagliga förvaltningen	» 4,600: —
jemte fri bostad; dock att, derest sistnämnda befattning bestrides af någon riksbankens tjänsteman, aflöningen till honom under tiden utgår efter enahanda grunder och bestämmelser, som gälla för tjänstemän i fjerde graden vid riksbankens hufvudkontor, eller med 6,200 kronor för år räknadt, deraf 750 kronor anses såsom arfvode, 1,450 kronor såsom tjänstgöringspenningar, hvilka efter fem års tjänstgöring kunna höjas till 1,750 kronor, och 4,000 kronor såsom lön, hvilket belopp efter fem års tjänstgöring kan höjas till 4,500 kronor.	

II. Tjenstemännen:

Å lönestat:

tre i första tjenstegraden, kontorsskrifvare, hvardera	» 1,000: —
hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie tjänst i graden till	» 1,300: —
sex i andra graden, ombudsman, bokhållare, kassörer, registrator, hvardera	» 2,000: —
hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie tjänst i graden till	» 2,500: —
efter tio års till	» 3,000: —
en i tredje graden, kamrerare	» 3,000: —
hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie tjänst i graden till	» 3,500: —
efter tio års till	» 4,000: —

Å arfvodesstat:*Tjenstgöringspenningar:*

till tjänstemännen i första graden, hvardera	kronor	600: —
» » i andra » »	»	800: —
» tjänstemannen i tredje graden	»	1,000: —

Missräkningspenningar:

till kassörerna, hvardera	»	1,500: —
» föreståndaren för kommissionsgöromålen	»	500: —

Arfvoden:

till kamreraren för vård om kontorets låne- och säkerhetshandlingar samt andra behållningar	»	600: —
» extra arbeten, semestervikariat och flitpenningar för ordinarie och extra ordinarie tjänstemän	»	7,500: —

III. Vaktbetjeningen:

två vaktmästare, hvardera lön	»	600: —
tjenstgöringspenningar	»	125: —
en husdräng, lön	»	600: —
hvarjemte såväl denne som vaktmästarne ega åtnjuta fri bostad och vedbrand eller såsom ersättning för nämnda förmåner ett belopp för hvardera af 300 kronor om året.		

D. Afdelningskontoret i Malmö:**I. Styrelsen:**

fyra styrelseledamöter, hvardera	kronor	1,800: —
samt derförutom den ledamot, som handhafver den dagliga förvaltningen	»	5,200: —

dock att, derest sistnämnda befattning bestrides af någon riksbankens tjänsteman, aflöningen till honom under tiden utgår efter enahanda grunder och bestämmelser, som gälla för tjänstemän i fjerde graden vid riksbankens hufvudkontor, eller med 6,200 kronor för år räknadt, deraf 750 kronor anses såsom arfvode, 1,450 kronor såsom tjänstgöringspenningar, hvilka efter fem års tjänstgöring kunna höjas till 1,750 kronor, och 4,000 kronor såsom lön, hvilket belopp efter fem års tjänstgöring kan höjas till 4,500 kronor.

II. Tjänstemännen:

Å lönestat:

två i första tjänstegraden, hvardera.....	kronor 1,000: —
hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie tjänst i graden till	» 1,500: —
två i andra tjänstegraden, bokhållare, kassör, hvardera	» 2,000: —
hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie tjänst i graden till	» 2,500: —
efter tio års till	» 3,000: —
en i tredje tjänstegraden, kamrerare	» 3,000: —
hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie tjänst i graden till	» 3,500: —
efter tio års till	» 4,000: —
ombudsmannen	» 1,500: —

Å arfvodesstat:

Tjänstgöringspenningar:

till tjänstemännen i första graden, hvardera	» 600: —
» » i andra » »	» 800: —
» tjänstemannen i tredje graden	» 1,000: —
» ombudsmannen	» 500: —

Missräkningspenningar:

till kassören..... kronor 800: —

Arfvoden:

till extra arbeten, semestervikariat och flitpenningar
för ordinarie och extra ordinarie tjänstemän » 3,000: —

III. Vaktbetjeningen:

en vaktmästare, lön » 600: —
tjänstgöringspenningar » 100: —
jemte fri bostad och vedbrand.
en husdräng, lön » 400: —
jemte fri bostad och vedbrand.

E. Afdelningskontoret i Falun:

tre styrelseledamöter, hvardera kronor 1,200: —
samt derförutom den ledamot, som handhafver den
dagliga förvaltningen » 2,400: —
dock att, derest sistnämnda befattning bestrides
af någon riksbankens tjänsteman, aflöningen till
honom under tiden utgår med sammanlagdt 5,000
kronor för år räknadt, deraf 800 kronor anses så-
som arfvode, 1,200 kronor såsom tjänstgörings-
penningar och 3,000 kronor såsom lön, hvilket
lönebelopp efter fem års tjänstgöring i nämnda
egenskap kan förhöjas med 500 kronor och efter
tio års med ytterligare 500 kronor;
kamreraren, tillika kassör, lön » 1,600: —
hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie
tjänst med 500 kronor och efter tio års med yt-
terligare 500 kronor,
samt tjänstgöringspenningar » 800: —
och missräkningspenningar..... » 600: —

bokhållaren, tillika registrator, lön	kronor 1,200: —
hvilken kan förhöjas efter fem års ordinarie tjänst med 300 kronor och efter tio års med ytterligare 300 kronor, samt tjänstgöringspenningar	» 600: —
ombudsmannen, lön	» 800: —
till extra biträde vid kontorsgöromålen och semester- vikariat.....	» 1,200: —
vaktbetjenten, lön.....	» 400: —
tjänstgöringspenningar.....	» 100: —
jemte fri bostad och vedbrand.	

F. Afdelningskontoret i Hernösand:

tre styrelseledamöter, hvardera	kronor 1,200: —
samt derförutom den ledamot, som handhafver den dagliga förvaltningen	» 2,400: —
dock att, derest sistnämnda befattning bestrides af någon riksbankens tjänsteman, aflöningen till honom under tiden utgår med sammanlagdt 5,000 kronor för år räknadt, deraf 800 kronor anses så- som arfvode, 1,200 kronor såsom tjänstgörings- penningar och 3,000 kronor såsom lön, hvilket lönebelopp efter fem års tjänstgöring i nämnda egenskap kan förhöjas med 500 kronor och efter tio år med ytterligare 500 kronor;	
kamreraren, tillika kassör, lön	» 1,600: —
hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie tjänst med 500 kronor och efter tio års med yt- terligare 500 kronor; samt tjänstgöringspenningar	» 800: —
och missräkningspenningar.....	» 600: —
bokhållaren, tillika registrator, lön	» 1,200: —
hvilken kan förhöjas efter fem års ordinarie tjänst med 300 kronor och efter tio års med ytterligare 300 kronor, samt tjänstgöringspenningar	» 600: —

ombudsmannen, lön.....	kronor	800: —
till extra biträde vid kontorsgöromålen och semester- vikariat.....	»	1,200: —
vaktbetjenten, lön.....	»	400: —
tjenstgöringspenningar.....	»	100: —
jemte fri bostad och vedbrand.		

G. Afdelningskontoret i Jönköping:

tre styrelseledamöter, hvardera.....	kronor	1,200: —
samt derförutom den ledamot, som handhafver den dagliga förvaltningen	»	2,400: —
dock att, derest sistnämnda befattning bestrides af någon riksbankens tjänsteman, aflöningen till honom under tiden utgår med sammanlagdt 5,000 kronor för år räknadt, deraf 800 kronor anses så- som arfvode, 1,200 kronor såsom tjenstgörings- penningar och 3,000 kronor såsom lön, hvilket lönebelopp efter fem års tjenstgöring i nämnda egenskap kan förhöjas med 500 kronor och efter tio års med ytterligare 500 kronor;		
kamreraren, tillika kassör, lön	»	1,600: —
hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie tjenst med 500 kronor och efter tio års med yt- terligare 500 kronor,		
samt tjenstgöringspenningar	»	800: —
och missräkningspenningar.....	»	600: —
bokhållaren, tillika registrator, lön.....	»	1,200: —
hvilken kan förhöjas efter fem års ordinarie tjenst med 300 kronor och efter tio års med ytterligare 300 kronor,		
samt tjenstgöringspenningar	»	600: —
kontors- och kassaskrifvaren, lön.....	»	900: —
hvilken kan förhöjas efter fem års ordinarie tjenst i graden med 300 kronor,		
samt tjenstgöringspenningar	»	400: —
ombudsmannen, lön.....	»	800: —

till extra biträde vid kontorsgöromålen och semester- vikariat.....	kronor 1,700: —
vaktbetjenten, lön.....	» 400: —
tjenstgöringspenningar.....	» 100: —
jemte fri bostad och vedbrand.	

H. Afdelningskontoret i Kalmar:

tre styrelseledamöter, hvardera	kronor 1,200: —
samt derförutom den ledamot, som handhafver den dagliga förvaltningen	» 2,400: —
dock att, derest sistnämnda befattning bestrides af någon riksbankens tjänsteman, aflöningen till honom under tiden utgår med sammanlagdt 5,000 kronor för år räknadt, deraf 800 kronor anses så- som arfvode, 1,200 kronor såsom tjenstgörings- penningar och 3,000 kronor såsom lön, hvilket lönebelopp efter fem års tjenstgöring i nämnda egenskap kan förhöjas med 500 kronor och efter tio års med ytterligare 500 kronor;	
kamreraren, tillika kassör, lön	» 1,600: —
hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie tjenst med 500 kronor och efter tio års med yt- terligare 500 kronor,	
samt tjenstgöringspenningar.....	» 800: —
och missräkningspenningar.....	» 600: —
bokhållaren, tillika registrator, lön.....	» 1,200: —
hvilken kan förhöjas efter fem års ordinarie tjenst med 300 kronor och efter tio års med ytterligare 300 kronor,	
samt tjenstgöringspenningar	» 600: —
ombudsmannen, lön.....	» 800: —
till extra biträde vid kontorsgöromålen och semester- vikariat.....	» 1,200: —
vaktbetjenten, lön.....	» 400: —
tjenstgöringspenningar.....	» 100: —
jemte fri bostad och vedbrand.	

I. Afdelningskontoret i Karlstad:

tre styrelseledamöter, hvardera	kronor 1,200: —
samt derförutom den ledamot, som handhafver den dagliga förvaltningen	» 2,400: —
dock att, derest sistnämnda befattning bestrides af någon riksbankens tjänsteman, aflöningen till honom under tiden utgår med sammanlagdt 5,000 kronor för år räknadt, deraf 800 kronor anses såsom arfvode, 1,200 kronor såsom tjänstgöringspenningar och 3,000 kronor såsom lön, hvilket lönebelopp efter fem års tjänstgöring i nämnda egenskap kan förhöjas med 500 kronor och efter tio års med ytterligare 500 kronor;	
kamreraren, tillika kassör, lön.....	» 1,600: —
hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie tjänst med 500 kronor och efter tio års med ytterligare 500 kronor,	
samt tjänstgöringspenningar.....	» 800: —
och misräkningspenningar.....	» 600: —
bokhållaren, tillika registrator, lön.....	» 1,200: —
hvilken kan förhöjas efter fem års ordinarie tjänst med 300 kronor och efter tio års med ytterligare 300 kronor,	
samt tjänstgöringspenningar.....	» 600: —
kontors- och kassaskrifvaren, lön	» 900: —
hvilken kan förhöjas efter fem års ordinarie tjänst i graden med 300 kronor,	
samt tjänstgöringspenningar.....	» 400: —
ombudsmannen, lön.....	» 800: —
till extra biträde vid kontorsgöromålen och semester- vikariat.....	» 1,200: —
vaktbetjenten, lön.....	» 400: —
tjänstgöringspenningar	» 100: —
jemte fri bostad och vedbrand.	

K. Afdelningskontoret i Luleå:

tre styrelseledamöter hvardera	kronor 1,200: —
samt derförutom den ledamot, som handhafver den dagliga förvaltningen	» 2,400: —
dock att, derest sistnämnda befattning bestrides af någon riksbankens tjänsteman, aflöningen till honom under tiden utgår med sammanlagdt 5,000 kronor för år räknadt, deraf 800 kronor anses såsom arfvode, 1,200 kronor såsom tjänstgöringspenningar och 3,000 kronor såsom lön, hvilket lönebelopp efter fem års tjänstgöring i nämnda egenskap kan förhöjas med 500 kronor och efter tio års med ytterligare 500 kronor;	
kamreraren, tillika kassör, lön	» 1,600: —
hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie tjänst med 500 kronor och efter tio års med ytterligare 500 kronor,	
samt tjänstgöringspenningar	» 800: —
och missräkningspenningar	» 600: —
bokhållaren, tillika registrator, lön	» 1,200: —
hvilken kan förhöjas efter fem års ordinarie tjänst med 300 kronor och efter tio års tjänst med ytterligare 300 kronor,	
samt tjänstgöringspenningar	» 600: —
kontors- och kassaskrifvaren, lön	» 900: —
hvilken kan förhöjas efter fem års ordinarie tjänst i graden med 300 kronor,	
samt tjänstgöringspenningar	» 400: —
ombudsmannen, lön	» 800: —
till extra biträde vid kontorsgöromålen och semestervikariat	» 2,800:—*)
vaktbetjenten, lön	» 400: —
tjänstgöringspenningar	» 100: —
jemte fri bostad och vedbrand.	

*) Detta anslag, som vid 1893 års riksdag förhöjts till ofvannämnda belopp, får enligt Riksdagens tillika meddelade beslut beräknas och utgå från och med samma års början.

L. Afdelningskontoret i Vexjö:

tre styrelseledamöter, hvardera ..	kronor 1,200: —
samt derförutom den ledamot, som handhafver den dagliga förvaltningen ..	» 2,400: —
dock att, derest sistnämnda befattning bestrides af någon riksbankens tjänsteman, aflöningen till honom under tiden utgår med sammanlagdt 5,000 kronor för år räknadt, deraf 800 kronor anses såsom arfvode, 1,200 kronor såsom tjänstgöringspenningar och 3,000 kronor såsom lön, hvilket lönebelopp efter fem års tjänstgöring i nämnda egenskap kan förhöjas med 500 kronor och efter tio års med ytterligare 500 kronor;	
kamreraren, tillika kassör, lön ..	» 1,600: —
hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie tjänst med 500 kronor och efter tio års med ytterligare 500 kronor,	
samt tjänstgöringspenningar ..	» 800: —
och missräkningspenningar ..	» 600: —
bokhållaren, tillika registrator, lön ..	» 1,200: —
hvilken kan förhöjas efter fem års ordinarie tjänst med 300 kronor och efter tio års tjänst med ytterligare 300 kronor,	
samt tjänstgöringspenningar ..	» 600: —
kontors- och kassaskrifvaren, lön ..	» 900: —
hvilken kan förhöjas efter fem års ordinarie tjänst i graden med 300 kronor,	
samt tjänstgöringspenningar ..	» 400: —
ombudsmannen, lön ..	» 800: —
till extra biträde vid kontorsgöromålen och semester- vikariat ..	» 1,200: —
vaktbetjenten, lön ..	» 400: —
tjänstgöringspenningar ..	» 100: —
jemte fri bostad och vedbrand.	

M. Afdelningskontoret i Visby:

tre styrelseledamöter, hvardera	kronor	750: —
samt derförutom den ledamot, som handhafver den dagliga förvaltningen	»	1,250: —
dock att, derest sistnämnda befattning bestrides af någon riksbankens tjänsteman, aflöningen till honom under tiden utgår efter enahanda grunder och bestämmelser, som gälla för tjänstemän i andra graden vid riksbankens hufvudkontor;		
kamreraren, tillika kassör, lön	»	1,300: —
hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie tjänst med 400 kronor och efter tio års tjänst med ytterligare 400 kronor,		
samt tjänstgöringspenningar	»	700: —
och missräkningspenningar	»	400: —
bokhållaren, tillika registrator, lön	»	1,000: —
hvilken kan förhöjas efter fem års ordinarie tjänst med 400 kronor,		
samt tjänstgöringspenningar	»	500: —
ombudsmannen, lön	»	500: —
till extra biträde vid kontorsgöromålen och semester-vikariat	»	500: —
vaktbetjenten, lön	»	400: —
tjänstgöringspenningar	»	100: —
jemte fri bostad och vedbrand.		

N. Afdelningskontoret i Östersund:

tre styrelseledamöter, hvardera	kronor	1,200: —
samt derförutom den ledamot, som handhafver den dagliga förvaltningen	»	2,400: —
dock att, derest sistnämnda befattning bestrides af någon riksbankens tjänsteman, aflöningen till honom under tiden utgår med sammanlagdt 5,000 kronor för år räknadt, deraf 800 kronor anses så-		

som arfvode, 1,200 kronor såsom tjänstgöringspenningar och 3,000 kronor såsom lön, hvilket lönebelopp efter fem års tjänstgöring i nämnda egenskap kan förhöjas med 500 kronor och efter tio års med ytterligare 500 kronor;

kamreraren, tillika kassör, lön	kronor 1,600: —
hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie tjänst med 500 kronor och efter tio års med ytterligare 500 kronor;	
samt tjänstgöringspenningar	» 800: —
och missräkningspenningar	» 600: —
bokhållaren, tillika registrator, lön	» 1,200: —
hvilken kan förhöjas efter fem års ordinarie tjänst med 300 kronor och efter tio års tjänst med ytterligare 300 kronor,	
samt tjänstgöringspenningar	» 600: —
kontors- och kassaskrifvaren, lön	» 900: —
hvilken kan förhöjas efter fem års ordinarie tjänst i graden med 300 kronor,	
samt tjänstgöringspenningar	» 400: —
ombudsmannen, lön	» 800: —
till extra biträde vid kontorsgöromålen och semester- vikariat	» 1,700: —
vaktbetjenten, lön	» 400: —
tjänstgöringspenningar	» 100: —
jemte fri bostad och vedbrand.	

Vid tillämpningen af denna aflöningsstat iakttages följande:

1:o. Tiden för tillträdande af de i aflöningsstaten inom hvarje tjänstegrad anvisade förhöjda inkomster beräknas från och med månaden näst efter den, under hvilken tjänstemannen blifvit på ordinarie stat till tjänst inom graden förordnad eller befordrad.

Vikariat, som till följd af ordinarie tjänsteman anförtrodt annat uppdrag i riksbankens tjänst blifvit meddelade och fortfarit, intill dess den förordnade befodratts till ordinarie tjänst inom den grad, hvaruti han sålunda tjänstgjort, må såsom ordinarie tjänstetid anses och sålunda kunna, efter den i § 74 af reglementet föreskrifna pröfning, inberäknas

i den tid, som erfordras för erhållande af stadgadt lönetillägg, dock under vilkor att ifrågavarande slags förordnande bör hafva fortfarit minst ett år.

Enahanda bestämmelse, dock utan sistnämnda vilkor, gäller äfven i afseende å den, som bestridt förordnande å sådan befattning utöfver stat, som sedermera öfverförts på ordinarie stat, men ej för vikarie efter honom.

2:o. Tjensteman, som uppbär aflöning för tjenst i viss tjänstegrad, anses endast såsom tjänsteman i graden och är pliktig att, efter vederbörandes godtfinnande, bestrida den af nuvarande eller blifvande tjänster i graden, som honom anvisas.

3:o. Tjensteman, som åtnjuter semester, bibehåller derunder såväl lön, tjänstgörings- och missräkningspenningar som ock särskilda arfvoden.

4:o. I öfrigt åtfölja de å arfvodesstat upptagna tjänstgörings- och missräkningspenningar samt andra arfvoden utöfvandet af tjänsten och få alltså icke åtnjutas under tjänstledighet; dock må fullmäktige eller vederbörande styrelse kunna medgifva den tjänsteman eller vaktbetjent, som af sjukdom hindras från tjänstens bestridande, att under högst en månad hvarje år uppbära de för tjänsten anslagna tjänstgöringspenningar.

5:o. För bestridande af tjänstgöringen under semester ega fullmäktige samt styrelserna för afdelningskontoren att anvisa till extra ordinarie tjänstemän arfvoden, beräknade vid hufvudkontoret och afdelningskontoren i Göteborg och Malmö till belopp, motsvarande den vid vederbörande kontor för första tjänstegraden bestämda lägsta lön, vid afdelningskontoret i Visby efter åttahundra kronor för år samt vid hvarterdera af de öfriga afdelningskontoren efter niohundra kronor för år, hvarjemte till vikarie för kassör eller tjänsteman, som innehar särskildt arfvode, må utbetalas mot vederbörandes missräkningspenningar eller arfvode svarande belopp för tiden i fråga, allt likväl inom de i aflöningsstaten för ändamålet anslagna medel.

6:o. Om de till extra arbeten m. m. eller extra biträden anvisade medel skulle något år icke till fulllo utgå, ega fullmäktige eller vederbörande styrelse att öfverskottet till följande år öfverföra för att derunder vara till förfogande.